

**TÔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT**

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P8, Q3, TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

ĐT: **38.290.093**

02/2015

**Lời cầu tha lòng Ta nhất là lời cầu
cho các tội nhân ăn năn hối cải (NK 1397).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

Niềm vui của chia sẻ

Lm. JB. Võ Văn Ánh

1. Thực trạng xã hội:

Trong xã hội chúng ta đang sống: **Có nhiều người quá giàu**, phung phí tiền bạc vào các cuộc ăn chơi, trong khi đó, **có nhiều người rất nghèo**, ăn bữa nay, lo chạy gạo bữa mai cũng chật vật.

2. Lời Chúa kêu gọi:

❖ **Ngôn sứ Isaia** (58, 7-10) đã ca tụng những nghĩa cử chia sẻ liên đới với người nghèo: Đối với những ai biết chia sẻ và cảm thông, Chúa sẽ làm cho họ bừng lên như ánh sáng lúc rạng đông. Người nào luôn dẫn thân phục vụ người nghèo như cời trời cho người bị gông cùm, nhường miếng ăn cho người đói khát... thì khi họ kêu cầu Chúa, Chúa

sẽ mau mắn nhậm lời họ.

"Đây là lời Đức Chúa phán: Người hãy chia cơm cho người đói, rước vào nhà những người nghèo không có nơi trú ngụ, thấy ai mình trần thì cho áo che thân, không ngoảnh mặt làm ngơ trước người anh em cốt nhục. Bấy giờ ánh sáng người sẽ bừng lên như rạng đông, vết thương người sẽ mau lành... Mỗi khi người kêu lên, Đức Chúa sẽ nhậm lời. Nếu người loại khỏi nơi người ở gông cùm, cử chỉ đe dọa và lời nói hại người, nếu người nhường miếng ăn cho kẻ đói, làm thỏa lòng người bị hạ nhục, thì ánh sáng người sẽ chiếu tỏa trong bóng tối và tối tăm của người chẳng khác nào chính ngọ" (Isaia 58, 7-10).

❖ **Chúa Giêsu dạy:** Ta bảo thật các người: *"Mỗi lần các người làm cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người làm cho chính Ta vậy"*.

"Mỗi lần các người không làm cho một trong những người bé nhỏ nhất đây, là các người đã không làm cho chính Ta vậy" (Mt 25, 34-46).

Như thế là Chúa Giêsu khẳng định với chúng ta: Khi chúng ta giúp đỡ người nghèo, là chúng ta giúp đỡ chính Chúa. Và khi chúng ta nhắm mắt làm ngơ với anh chị em nghèo đói, là chúng ta nhắm mắt làm ngơ với chính Chúa.

3. Giáo huấn của Giáo hội

Theo Giáo huấn của Giáo hội Công giáo: Tiền bạc là tài sản mà chúng ta đang có, đều là sở hữu chung. Chúa trao cho chúng ta quản lý và sinh lợi. Vì thế, người giàu mà không biết sử dụng của cải của mình cho hợp lý, sẽ mang tội.

Nhân ngày Môi trường thế giới 05/6/2013, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tuyên bố: ***"Lương thực để lãng phí, là lương thực ăn cắp của người nghèo"***.

Theo Đức Thánh Cha Phanxicô, mỗi người đều phải trân trọng của cải và sử dụng của cải cho đúng mức, đồng thời, phải biết chia sẻ cho những người kém may mắn, đang sống chung quanh mình.

4. Gương của Chúa Giêsu

Mặc dù là Thiên Chúa tràn đầy hạnh phúc, nhưng Chúa đã bỏ trời xuống thế để chia sẻ kiếp người với chúng ta, hơn nữa, Chúa còn chia sẻ chức vị làm Con Thiên Chúa cho chúng ta, những gì Ngài biết về Chúa Cha, Ngài cũng cho chúng ta biết. Đặc biệt Ngài sẵn lòng chết trên Thập giá để chia sẻ sự sống của Thiên Chúa cho chúng ta, nhờ thế, mà chúng ta được gọi Thiên Chúa là Cha của mình, Ngài còn chia sẻ Thịt, Máu của Ngài cho chúng ta, để chúng ta có đủ lương thực tiến về nhà Cha mà được hưởng hạnh phúc muôn đời.

5. Cho thì có phúc hơn là nhận (Cv 20, 35)

Khi chúng ta giúp đỡ, chia sẻ, hy sinh chút tiền bạc, thì giờ hay sự nhẫn nại cho người nghèo, chắc chắn chúng ta sẽ có được

niềm vui trong tâm hồn, vì chúng ta vừa làm một việc tốt noi gương Chúa Giêsu hay nói khác đi, chúng ta đã sống Lời Chúa dạy, nên Niềm vui của Tin Mừng sẽ tràn ngập tâm hồn chúng ta.

6. Kết luận

Chúng ta đã lãnh nhưng không nhiều điều từ nơi Chúa và Chúa truyền dạy chúng ta phải cho nhưng không và càng cho thì càng được Chúa cho lại như gương bà Sêrepta, bà đã cho đến tận cùng còn chút bột và chút dầu đủ làm một cái bánh cho bà và con bà ăn ngày hôm ấy, thế mà bà vẫn cho tiên tri ăn cho đỡ đói, và Chúa đã cho lại hũ bột, hũ dầu của bà không bao giờ vơi.

Lời Cầu Nguyện Đầu Năm

Năm mới, hãy cầu nguyện với Thánh Nữ Faustina...

Ngày 01/01/1938, Chị Thánh Faustina đã cầu nguyện cùng Đức Giêsu:

Lạy Chúa, con xin cảm tạ Chúa trước về mọi điều lòng nhân lành Chúa sẽ gởi đến cho con. Cảm tạ Chúa về chén đau khổ con sẽ được uống hằng ngày. Lạy Chúa, xin đừng giảm bớt vị đắng, nhưng hãy thêm sức cho môi con để khi nhấp chén đắng này, con vẫn biết mỉm cười trong tình yêu Chúa là Tôn Sư của con. Lạy Chúa, con xin cảm tạ vì vô vàn an ủi và ân sủng Chúa trào đổ cho con mỗi ngày như sương mai, lặng lẽ, không nhận thấy được trước những con mắt tò mò, nhưng chỉ mình Chúa và con biết được mà thôi. Vì tất cả điều ấy, con xin cảm tạ ngay hôm nay, bởi vì trong lúc Chúa trao chén đắng cho con, biết đâu tâm hồn con không thể cảm tạ Chúa.

(NK 1449)

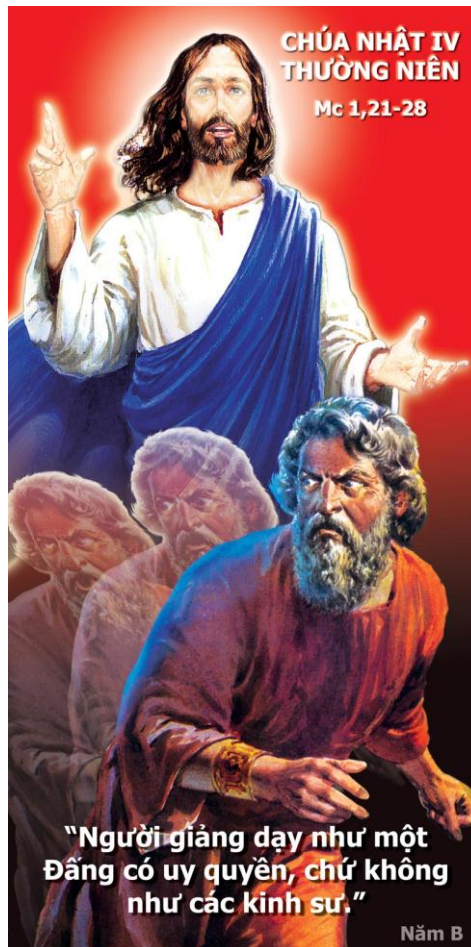
CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Bài Tin Mừng hôm nay thuật chuyện Đức Giêsu chữa khỏi một người bệnh. Chúng ta hãy suy nghĩ đôi điều về vấn đề bệnh tật và chữa bệnh.

Trong vấn đề này có một sự chuyển biến từ chỗ mù mờ đến chỗ càng ngày càng sáng tỏ hơn nhờ ánh sáng mạc khải soi chiếu:

- Các dân quanh Israel xưa coi bệnh tật là hình phạt của thần linh trừng trị một sự xâm phạm đến các Ngài. Vì thế để khỏi bệnh luôn luôn họ kêu cầu đến thần linh. Việc chữa bệnh không phải là việc của thầy thuốc mà là việc của các đạo sĩ.

- Dân Israel xưa cũng coi bệnh tật là hậu quả của tội lỗi. Vì người ta phạm tội nên Chúa phạt cho mang bệnh. Muốn khỏi bệnh thì phải xin Chúa tha tội.

- Nhưng dần dà người ta thấy có những người hoàn toàn vô tội lại đọa đức mà phải bệnh tật. Cho nên người ta thấy được những ý nghĩa khác của bệnh tật: đó là việc Chúa thử thách lòng trung tín của loài người, hay đó còn là dịp cho người ta chịu khổ mà đền tội cho kẻ khác.

- Đến thời Đức Giêsu, Ngài mạc khải thêm một ý nghĩa nữa cho việc chữa bệnh. Trong khi đi rao giảng ơn cứu độ, Đức Giêsu

đã chữa lành rất nhiều bệnh tật, và Ngài coi việc chữa bệnh là một dấu chỉ rằng ơn cứu rỗi đã đến. Bởi lẽ ơn cứu rỗi là ơn giải phóng người ta khỏi mọi sự dữ như tội lỗi, nô lệ, đau khổ, tật bệnh... Ơn cứu rỗi muốn giải phóng con người khỏi tất cả những sự dữ đó. Nhưng trong số những sự dữ đó, tật bệnh là cái dễ thấy nhất và

việc chữa bệnh là một bằng chứng rõ ràng nhất, cho nên Đức Giêsu đã chữa bệnh để làm dấu chỉ cho thấy ơn cứu rỗi đã đến.

Như vậy, đối với Đức Giêsu, chữa bệnh không phải là một điều dị đoan, chữa bệnh cũng không phải là mục đích duy nhất và tối hậu của hoạt động cứu rỗi. Chữa bệnh chỉ là một dấu chỉ, là một tiếng kêu mời người ta tiến đến đức tin. Chính vì thế mà mặc dù Đức Giêsu đã chữa bệnh rất nhiều nhưng không phải là chữa tất cả các người bệnh thời đó. Ngài chỉ chữa bệnh để làm cho người ta tin hơn và nhờ tin mà được cứu rỗi. Ngày nay cũng thế, có nhiều phép lạ chữa bệnh xảy ra ở Lộ Đức, ở Fatima, ở nơi này nơi nọ. Nhưng đâu phải tất cả mọi người tới Lộ Đức, Fatima đều được chữa khỏi. Một số phép lạ thôi cũng đủ để cho mọi người tin tưởng hơn.

Có những kẻ rất thờ ơ với việc đạo, chỉ khi gặp bệnh tật, khổ đốn mới biết cầu nguyện nhưng lời cầu nguyện cũng chỉ là xin cho tai qua nạn khỏi. Rồi khi tai đã qua nạn đã khỏi thì lại trở về với nếp sống nguội lạnh.

Có những người khác gặp bệnh tật tai ương đã hết sức sốt sắng cầu nguyện xin Chúa giúp. Nhưng cầu nguyện nhiều mà chưa được ơn thì đâm ra ngã lòng, mất đức tin.

Đó là những người có một đức tin còn ở một trình độ hết sức

thấp kém: tin vì một quyền lợi vật chất chứ không phải tin vì yêu. Tin để được ơn chứ không phải tin mà phó thác cả cuộc đời cho Chúa dù khi vui dù lúc buồn, dù khi giàu hay khi nghèo, dù khi mạnh hay khi đau yếu.

Đức tin trưởng thành phải là Đức tin ở trình độ của ông Gióp. Gióp đã thốt lên trong cơn khổ khổ cùng cực: "Chúng ta biết nhận điều lành nơi Thiên Chúa, sao lại không biết nhận sự khổ sở Chúa gởi đến?"

DỊ ĐOAN: Theo nghĩa chữ, "đoan" là đầu mối, "dị" là kỳ lạ. Tin "dị đoan" là tin vào những việc mà liên hệ giữa chúng với nhau kỳ lạ, không hợp lý; hay nói cách khác, không có liên hệ nhân quả với nhau rõ ràng. Thí dụ chữa bệnh không bằng y khoa mà bằng bùa ngải, thần chú; tìm hiểu sự việc không bằng trí óc, phán đoán mà bằng bói toán v.v.

Đạo Công giáo bài bác những chuyện dị đoan vì dị đoan vừa ngược với lý trí vừa nghịch với đức tin. Là tín hữu của Chúa, một mặt chúng ta phải biết sử dụng những khả năng Chúa ban để giải quyết những việc khó khăn xảy đến trong đời mình, và mặt khác hãy biết phó thác cuộc đời cho Chúa dẫn dắt. Đừng vì yếu đức tin mà chạy theo những việc mê tín dị đoan khi gặp phải chuyện khó khăn.

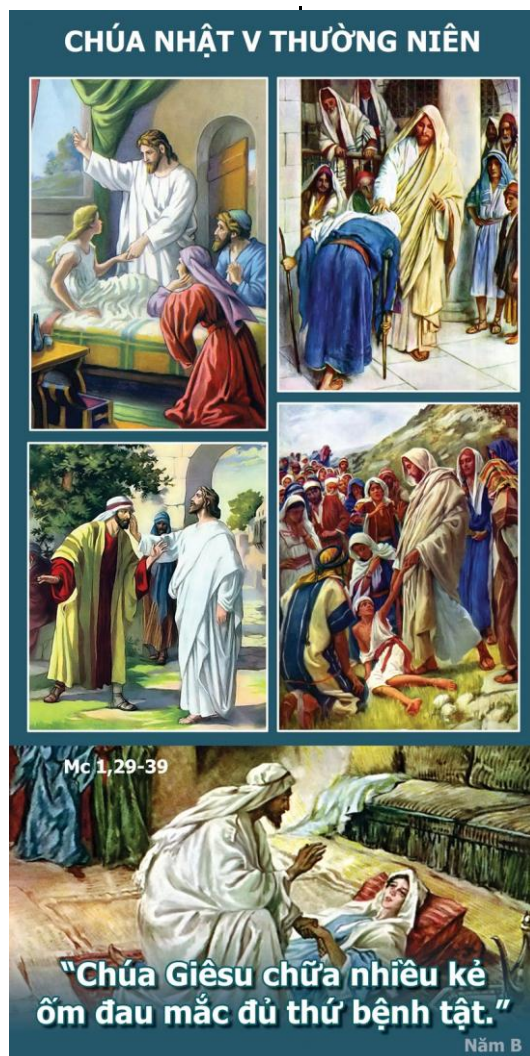
CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN, NĂM B

VẤN ĐỀ ĐAU KHỔ:

Bài Tin mừng cho thấy một ngày bận rộn của Đức Giêsu. Giảng xong trong hội đường thì đến chữa bệnh cho nhạc mẫu Phêrô - Đến chiều còn cả đám đông bệnh nhân đủ loại - Đêm đến đi cầu nguyện còn được môn đệ mời về chữa bệnh - Và còn phải đi đến nhiều thành nhiều vùng khác nữa. Đức Giêsu như một chiếc phao giữa biển khổ cuộc đời mà vô số người bám.

20 thế kỷ qua rồi, nhưng ngày nay đau khổ nhân loại vẫn còn chông chất: cả thể xác lẫn tinh thần. "Đời là bể khổ" câu giáo lý nhà Phật vẫn còn là một nhận xét thật đúng.

Nhưng từ nhận xét đó ta chớ vội kết luận: Hoặc theo kiểu bi quan như những người chán đời tự tử. Hoặc theo kiểu thả trôi ăn chơi kéo hết đời "chơi xuân kéo hết

xuân đi". Mà hãy bình tĩnh nhận định về vấn đề đau khổ.

Có những cái khổ tự mình gây ra: tham ăn đau bụng. Có những cái khổ do người khác xấu bụng gây ra cho mình: thẳng ăn cắp làm cho người ta mất của. Có những cái khổ là do quy luật thiên nhiên như thế: trước khi sinh con thì phải mang nặng đẻ đau. Muốn được mùa thì phải cực nhọc cấy cấy.

Trước cái khổ cũng có nhiều thái độ: Có thứ khổ sinh

buồn chán: nhậ nhệ, tự tử. Có thứ khổ làm cho con người trưởng thành: người lao động biết quý trọng đồng tiền, người lính chiến trở nên anh dũng. Có thứ khổ người ta sung sướng chịu đựng: khổ vì yêu mà lo cho người yêu.

Sau khi phân tích như thế, ta thấy cái khổ mặc khái 3 vấn đề:

- Trần thế không phải là nơi hoàn hảo.
- Tội lỗi là một nguyên nhân lớn của khổ đau.

- Khổ đau chứng minh cho tình yêu.

NAN ĐỀ ĐAU KHỔ:

Vấn đề đau khổ của loài người, đặc biệt của người lành, là một nan đề. Gióp đã vật lộn với nan đề này mà không tìm được lời giải đáp thỏa đáng.

Ngày nay, đau khổ cũng vẫn là một nan đề. Ngày nay, có rất nhiều người cùng cảnh ngộ với ông Gióp ngày xưa. Đó là những người đau khổ vì nghèo, đói, bệnh, bất công, áp bức v.v. Thời Cựu Ước, người ta nghĩ rằng đau khổ là hình phạt của Chúa.

Phần Đức Giêsu, Ngài không chấp nhận quan niệm coi đau khổ là hình phạt của Chúa, bởi Chúa không làm điều xấu, mà đau khổ là điều xấu. Đức Giêsu không trả lời cho câu hỏi "Tại sao đau khổ" nhưng Ngài dạy phải làm gì trước đau khổ.

Trong bài Tin Mừng này, chúng ta thấy những người đau khổ cả về thể xác lẫn tinh thần bao quanh Đức Giêsu. Ngài không tránh xa, nhưng hòa mình với họ, xả thân để cứu chữa họ.

Gặp người đau khổ, Đức Giêsu không chỉ khuyên họ hãy nhẫn nhục chịu đựng như chúng ta quen khuyên. Ngài ra tay hành động, cứu người bệnh tật, xua trừ ma quỷ.

Vấn đề đau khổ còn là cơ hội để Đức Giêsu tỏ cho người ta biết

Thiên Chúa. Qua cách Ngài tận tụy cứu giúp người đau khổ, Đức Giêsu cho người ta thấy lòng thương xót của Thiên Chúa đối với những kẻ đau khổ.

Sự đau khổ của người khác cũng là cơ hội cho chúng ta. Tuy chúng ta không có khả năng cứu chữa nhưng chúng ta luôn có khả năng chăm sóc. Mà chăm sóc cũng là một cách cứu chữa. Chỉ cần ở bên người đau khổ thôi cũng là một điều gì đáng quý rồi. Nhưng ở bên người đau khổ mà với hai bàn tay không thì có thể làm gì được? Được chứ, vì với hai bàn tay, chúng ta có thể an ủi họ. Điều họ cần nơi chúng ta nhất là chúng ta đừng bỏ rơi họ. Khi chúng ta ở bên họ thì cũng giống như ngày xưa Đức Maria ở bên Thập giá Đức Giêsu.

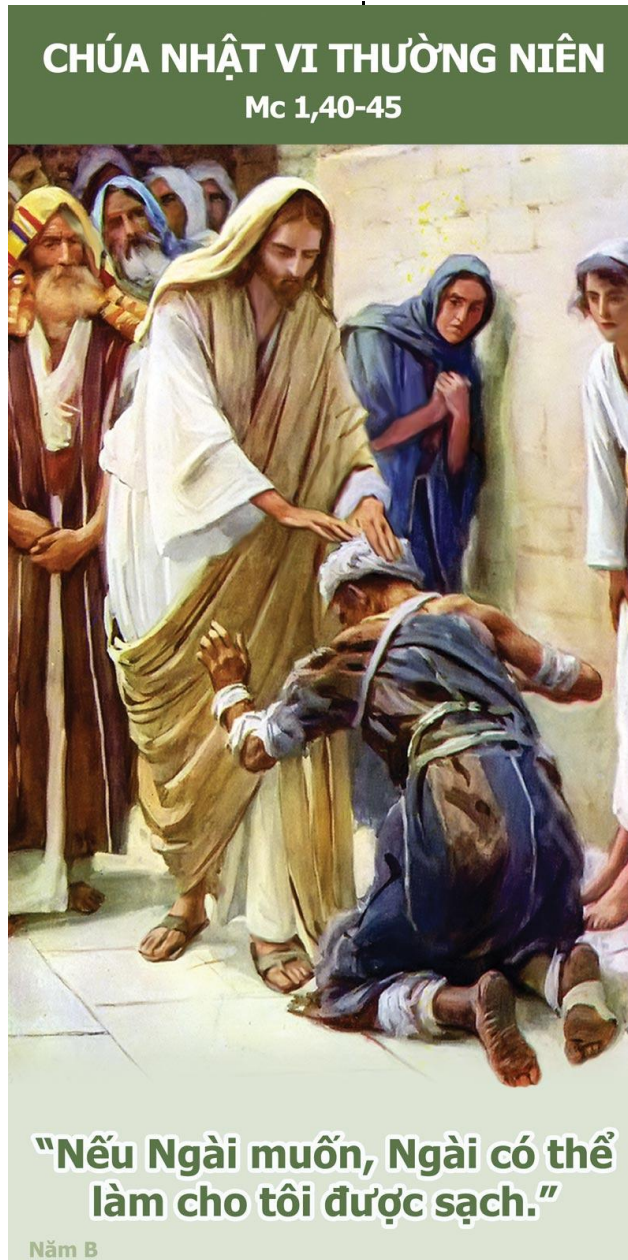
Còn đối với những đau khổ của bản thân chúng ta, đó cũng là điều không thể tránh của thân phận làm người. Tuy nhiên thật là an ủi cho chúng ta vì chính Đức Giêsu cũng đi con đường đau khổ như chúng ta, và Ngài đi tới cùng. Và cũng thật vui mừng khi chúng ta biết rằng sau khi đi đến tận cùng đau khổ thì Đức Giêsu đã tới vinh quang. Như thế, đối với kitô hữu, đau khổ là cơ hội cho chúng ta chia sẻ cuộc chịu nạn của Đức Giêsu, trong hy vọng cũng sẽ được chia sẻ vinh quang phục sinh của Ngài (Viết theo Flor McCarthy)

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Bệnh cùi là một bệnh khủng khiếp. Tuy nhiên nó không khủng khiếp bằng nỗi khổ bị xua đuổi. Có thể nói, đau khổ lớn nhất của con là bị người khác xua đuổi, vì sự xua đuổi khiến người ta cảm thấy cô đơn, thấy mình không còn phẩm giá gì nữa, thậm chí nó còn khiến người ta nổi loạn.

Trẻ con mà bị cha mẹ xua đuổi thì kể như chết. Người lớn thì sợ bị xua đuổi còn hơn phải chịu tất cả mọi đau khổ khác dồn lại. Vết thương làm người tàn tật đau đớn nhất không phải là chứng bệnh thể xác hay tinh thần người đó đang mắc phải, mà là bị người khác xa lánh.

Người cùi đến với Đức Giêsu trong bài Tin Mừng này là một người bị xua đuổi. Vì cùi, anh không được sống chung với người khác trong xã hội. Anh phải tránh không để cho người khác chạm tới mình. Hơn nữa vì người ta coi người cùi là kẻ tội lỗi bị Chúa phạt, nên anh còn thêm mặc cảm mình bị chính Thiên Chúa xua đuổi nữa.

Điểm hay trong chuyện này không phải là việc Đức Giêsu chữa anh này khỏi bệnh cùi, mà là cách Ngài đối xử với anh. Khi thấy anh đến gần mình, Ngài không xua đuổi, nhưng để anh đến. Chẳng những thế Ngài còn giơ tay đụng vào anh. Bằng cử chỉ giơ tay đụng vào anh như thế, Đức Giêsu tỏ dấu hoan nghênh anh, đón nhận anh. Và thái độ hoan

ngheh đón nhận đó đã chữa anh khỏi mặc cảm và nỗi đau bị xua đuổi. Cho nên có thể nói, trước khi chữa bệnh thể xác cho anh, Ngài đã chữa lành tinh thần của anh.

Khi ta xua đuổi ai thì ta cũng coi người đó là cùi mặc dù có lẽ ta không ý thức rõ như thế. Ta có thể xua đuổi người khác bằng nhiều cách tuy nhỏ nhưng tế nhị, như giọng nói thế nào đó, một cách nhìn thế nào đó v.v. Đó là những mũi kim đâm rất nhỏ nhưng gây đau đớn rất lâu.

CHÚA CHẠM VÀO

Người phong cùi nói với Đức Giêsu: "Thưa Ngài, nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch". Đức Giêsu chạm lòng thương đưa tay đụng vào anh và bảo "Tôi muốn, anh hãy được sạch".

Mẫu đối thoại ngắn này gợi lên nhiều ý tưởng:

- Xét về mặt thiêng liêng thì ai cũng đều "cùi" vì ai cũng có tội.

- "Nếu Ngài muốn": Đức Giêsu có muốn cho chúng ta hết "cùi" thiêng liêng không? Dĩ nhiên là muốn, rất muốn, vì Đức Giêsu đến trần gian là để rửa sạch tội lỗi cho loài người. Bởi vậy Ngài

đã trả lời cho người cùi: "Tôi muốn".

- Người cùi trong bài Tin Mừng được sạch nhờ Đức Giêsu đụng tay vào anh. Chúng ta ngày nay không chỉ được Đức Giêsu đụng tay vào, mà còn được rước Chúa vào trong cơ thể chúng ta mỗi khi chúng ta rước lễ.

Ý NGHĨA VIỆC LÀM CỦA ĐỨC GIÊSU

Các sách Tin Mừng trình bày Đức Giêsu luôn làm hai việc: chữa bệnh và rao giảng Tin Mừng. Hai việc này không riêng rẽ nhưng song song nhau và hỗ trợ cho nhau. Nói cách khác, Đức Giêsu không rao giảng suông, mà vừa rao giảng vừa chữa bệnh. Việc chữa bệnh hỗ trợ cho việc rao giảng. Ta cũng có thể nói: chữa bệnh là một cách rao giảng Tin Mừng.

Người cùi trong bài Tin Mừng hôm nay chẳng những được chữa bệnh mà còn được đón nhận Tin Mừng. Chẳng những thế, sau khi khỏi bệnh, chính anh lại trở thành kẻ loan báo Tin Mừng: "Đi khỏi nơi đó, người ấy liền cao rao và loan truyền tin đó... và người ta từ khắp nơi tuôn đến cùng Người".

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY, NĂM B

Ý NGHĨA MÙA CHAY

a/Một thời gian cầu nguyện: Ngày xưa, Môsê đã ở trên núi Sinai 40 ngày, ngôn sứ Êlia cũng ở trên núi Horép 40 ngày. Trong thời gian đó, các ngài đã cầu nguyện và đã gặp được Thiên Chúa. Trong thời gian 40 ngày Mùa Chay, việc đầu tiên chúng ta phải để ý làm là cầu nguyện như các ngài.

b/Một thời gian chiến đấu: Ngày xưa ông Nôê ở trong tàu 40 ngày chiến đấu với phong ba bão táp của cơn hồng thủy; Đức Giêsu sống trong sa mạc 40 ngày chiến đấu với những cơn cám dỗ của Satan. Noi gương các Ngài, chúng ta cũng hãy chiến đấu với những khuynh hướng xấu, những thói quen tội lỗi và những cám dỗ trong Mùa Chay này.

c/Một thời gian sám hối và đón nhận Tin Mừng:

Trong bài Tin Mừng hôm nay, Đức Giêsu đã mời gọi "Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng". Sám hối là từ bỏ con đường sai lạc cũ để quay về con đường chính. Trong Mùa Chay, chúng ta cũng quan tâm hơn đến việc lắng nghe và suy gẫm Lời Chúa.

Mùa chay là thời gian hồi tâm, trở về với Chúa để định hướng cho tương lai. Mùa chay cũng là lúc dừng lại, để nhận ra những cám

dỗ đang rình rập, những cám bẫy đang bủa vây. Con cáo vì ham liếm máu tươi, mất cảnh giác nên đã không nhận ra được cám bẫy chết người. Nếu cuộc đời là một chuỗi những chọn lựa, thì nó cũng là một chuỗi những cám dỗ.

Xã hội càng văn minh tiến bộ, con người càng gặp nhiều cám dỗ. Cám dỗ của thân xác đòi hỏi, hưởng thụ và chiếm đoạt. Cám dỗ của con tim mù quáng, đam

mê và phóng túng. Cám dỗ của đầu óc cao ngạo, hám danh và trục lợi. Sống là một cuộc chiến đấu không ngừng. Chiến đấu với những cám dỗ khêu gợi, mời mọc, kích thích giác quan. Bao nhiêu giác quan là bấy nhiêu cánh cửa mở ra trước cám dỗ.

Sự bất ổn của nền văn minh hiện đại, và ảo ảnh của tương lai vẫy gọi, khiến chúng ta cứ trượt dài trên con dốc tội lỗi. Người tín hữu khôn ngoan luôn cảnh giác những cám dỗ như thủy lôi trên giong đời.

Chính Đức Kitô đã phải liên tục đối phó với các cơn cám dỗ: *"Người ở trong hoang địa bốn mươi ngày, chịu Satan cám dỗ"* (Mc1, 13). Đây không phải là cám dỗ một lần thay cho một đời, nhưng là cuộc cám dỗ triền miên trọn cả kiếp người. Wendell Philips viết: *"Kitô giáo là một trận chiến, chứ không phải là một giấc mơ"*.

Nếu đời người như cây sậy trước gió, dễ ngã nghiêng trước bao cuốn hút, chúng ta càng phải biết nương tựa vào một mình Chúa.

Nếu người đời tôn thờ khoái lạc, xa hoa hưởng thụ, chúng ta càng phải biết chay tịnh cõi lòng.

Nếu thế giới đầy hình ảnh vẩn đục, phô bày thân xác, chúng ta càng phải biết giữ gìn con mắt.

Có biết bao người mơ ước hy sinh cuộc đời nhưng lại không biết hy sinh những tật xấu của mình. Leon Tolstoi viết: *"Mọi người đều nghĩ đến chuyện thay đổi nhân loại, nhưng không ai nghĩ đến chuyện thay đổi chính mình"*. Vì chúng có một sự thật nhức nhối này, là canh tân người khác luôn luôn dễ hơn hoán cải chính mình.

MÙA CHAY VÀ MÙA XUÂN

Mùa Xuân là mùa đổi mới: cỏ cây hoa lá đâm chồi, nảy lộc và ra hoa. Nhưng muốn có thể thì trước đó chúng phải chịu đựng một mùa thu ảm đạm, lá rụng, cành xơ xác... rồi một mùa đông trơ trụi, lạnh giá.

Mùa Chay đến đúng vào Mùa Xuân và cũng chính là Mùa Xuân của tâm hồn, có thể biến chúng ta thành những con người mới.

Lạy Chúa, xin giúp con đừng sợ hãi chấp nhận để cho những chiếc lá thói quen cũ phải rụng đi.

Xin giúp con đừng sợ hãi phải đối diện với cảnh nghèo nàn trơ trụi của tâm hồn.

Bởi vì có như thế thì Chúa mới có thể đổi mới con thành con người mới, xứng đáng là môn đệ tốt của Chúa.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 34

Tìm Hiểu Thông Điệp Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót

(Tiếp theo)

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Thư mục vụ gửi cộng đồng dân Chúa ngày 01 tháng 11 năm 2014 của Hội đồng Giám mục Việt Nam có đoạn viết (số 3):

... giáo xứ phải là **cộng đoàn "chuyên cần nghe các Tông đồ giảng dạy"**. Các Tông đồ giảng dạy Lời Chúa cho cộng đoàn và hướng dẫn họ đem Lời Chúa vào thực tế đời sống. Ngày nay các linh mục trong các giáo xứ, những cộng sự viên của hàng giám mục, đang tiếp nối công việc của các Tông đồ.¹

Vậy, theo nghĩa rộng của sứ vụ tông đồ là công việc đương nhiên của những người tin theo Chúa Giêsu (*Jesus' followers*), để thực sự có thể chu toàn thừa tác vụ cao quý này, các tông đồ nói chung – giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân – cần phải làm những gì?

Các giáo sĩ không chỉ cần "lắng nghe tiếng Chúa qua cầu nguyện, chuẩn bị bài giảng kỹ lưỡng, nội tâm hóa Lời Chúa, đồng thời biết lắng nghe tâm tư nỗi niềm của người dân trong đời sống thường ngày của họ..."² mà còn cần phải chân nhận ra và trải nghiệm được lòng thương xót của Thiên Chúa là nguồn sức mạnh thường xuyên giúp các tâm hồn hoán cải – cả người nghe giảng lẫn người hướng dẫn.³

Hơn nữa, sứ vụ tông đồ là sứ vụ của tất cả những ai tin vào Chúa để "... không chỉ bằng những lời Giáo hội giảng dạy, mà trên hết còn là thông qua nhịp sống mãnh liệt nhất của toàn thể dân Chúa"⁴ mà lời giảng và việc làm đều phải phát xuất từ trái tim và có hy vọng chạm đến trái tim người nghe.

Năm lần sử dụng từ *mercy*

1. APV VII 13,29

- *Authentic knowledge of the God of **mercy**, the God of tender love, is a constant and inexhaustible source of conversion, not*

only as a momentary interior act but also as a permanent attitude, as a state of mind. Those who come to know God in this way, who "see" Him in this way, can live only in a state of being continually converted to Him. (VII 13,29)

- *La connaissance authentique du Dieu de la **miséricorde**, Dieu de l'amour bienveillant, est une force de conversion constante et inépuisable, non seulement comme acte intérieur d'un instant, mais aussi comme disposition permanente, comme état d'âme. Ceux qui arrivent à connaître Dieu ainsi, ceux qui le "voient" ainsi, ne peuvent pas vivre autrement qu'en se convertissant à lui continuellement. (VII 13,29)*
- Việc nhận biết đích thực về Thiên Chúa có **lòng thương xót**, Thiên Chúa có lòng nhân hậu, là sức nguồn thường xuyên giúp hoán cải, không chỉ như một hành vi nội tâm nhất thời mà còn như một thái độ thường xuyên, một trạng thái tâm hồn. Những ai được nhận biết Thiên Chúa theo cách này, những ai "thấy" Ngài theo cách này thì chỉ có thể sống với tâm trạng không ngừng hoán cải để trở về với Ngài. (VII 13,29)

2. APV VII 13,31

- *It is obvious that the Church professes the **mercy** of God, revealed in the crucified and risen Christ, not only by the word of her teaching but above all through the deepest pulsation of the life of the whole People of God. (VII 13,31)*
- *Il est évident que l'Eglise professe la **miséricorde** de Dieu révélée dans le Christ crucifié et ressuscité non seulement par les paroles de son enseignement, mais surtout par la pulsation la plus intense de la vie de tout le peuple de Dieu. (VII 13,31)*
- Rõ ràng là Giáo hội tuyên xưng **lòng thương xót** của Thiên Chúa, đã được mạc khải trong Đức Kitô chịu đóng đinh vào thập tự giá và đã sống lại, không chỉ bằng những lời Giáo hội giảng dạy, mà trên hết còn là thông qua nhịp sống mãnh liệt nhất của toàn thể dân Chúa. (VII 13,31)

3. APV VII 13,33

- *The contemporary Church is profoundly conscious that only on the basis of the **mercy** of God will she be able to carry out the tasks that derive from the teaching of the Second Vatican Council,*

and, in the first place, the ecumenical task which aims at uniting all those who confess Christ. (VII 13,33)

- *L'Église contemporaine est vivement consciente que c'est seulement sur la base de la **miséricorde** de Dieu qu'elle pourra réaliser les tâches qui découlent de l'enseignement du Concile Vatican II, et en premier lieu la tâche œcuménique consistant à unir tous ceux qui croient au Christ. (VII 13,33)*
- Giáo hội ngày nay ý thức sâu sắc rằng chỉ khi nào dựa trên nền tảng là **lòng thương xót** của Thiên Chúa thì Giáo hội mới có thể thực hiện được những nhiệm vụ xuất phát từ giáo huấn của Công đồng Vaticanô II, và trước hết là nhiệm vụ đại kết, nhằm hiệp nhất tất cả những ai tuyên tín vào Đức Kitô. (VII 13,33)

4. APV VII 14,2

- *The Church sees in these words a call to action, and she tries to practice **mercy**. (VII 14,2)*
- *Dans ces paroles, l'Église voit un appel à l'action, et elle s'efforce de pratiquer la **miséricorde**. (VII 14,2)*
- Giáo hội nhận thấy trong những từ ngữ này một lời mời gọi phải hành động và Giáo hội cố gắng thực hành **lòng thương xót**. (VII 14,2)

5. APV VII 14,4

- *Man attains to the merciful love of God, His **mercy**, to the extent that he himself is interiorly transformed in the spirit of that love towards his neighbor. (VII 14,4)*
- *L'homme parvient à l'amour miséricordieux de Dieu, à sa **miséricorde**, dans la mesure où lui-même se transforme intérieurement dans l'esprit d'un tel amour envers le prochain. (VII 14,4)*
- Con người đạt được **tình yêu thương xót** (*merciful love*) của Thiên Chúa, lòng xót thương (khoan dung) của Ngài đến mức chính con người được biến đổi nội tâm trong tinh thần của tình yêu thương hướng đến những người xung quanh. (VII 14,4)

Để kết

Tóm lại: (1) “Việc nhận biết đích thực về Thiên Chúa có lòng thương xót, Thiên Chúa có lòng nhân hậu, là sức nguồn thường

xuyên giúp hoán cải, không chỉ như một hành vi nội tâm nhất thời mà còn như một thái độ thường xuyên, một trạng thái tâm hồn. Những ai được nhận biết Thiên Chúa theo cách này, những ai ‘thấy’ Ngài theo cách này thì chỉ có thể sống với tâm trạng không ngừng hoán cải để trở về với Ngài (VII 13,29)”; vì “Rõ ràng là Giáo hội tuyên xưng lòng thương xót của Thiên Chúa, đã được mạc khải trong Đức Kitô chịu đóng đinh vào thập tự giá và đã sống lại, không chỉ bằng những lời Giáo hội giảng dạy, mà trên hết còn là thông qua nhịp sống mãnh liệt nhất của toàn thể dân Chúa (VII 13,31)”. Vậy, cùng với các giám mục, các linh mục của mình, chúng ta phải:

... luôn luôn nuôi dưỡng sự hiệp thông truyền giáo trong giáo xứ của mình, theo lý tưởng của cộng đoàn Kitô hữu tiên khởi. Để thực hiện điều này, có khi cha sở sẽ đứng trước dân, chỉ đường cho họ và giữ cho niềm hy vọng của họ luôn sống động. Khi khác, ngài chỉ cần ở giữa họ bằng một sự hiện diện khiêm tốn và nhân từ. Khi khác nữa, ngài sẽ phải đi theo họ, giúp đỡ những ai bị bỏ lại ở đằng sau, và trên hết, để cho đoàn chiên tự mình mở ra những lối đi mới.⁵

Do đó, “Giáo hội ngày nay ý thức sâu sắc rằng chỉ khi nào dựa trên nền tảng là lòng thương xót của Thiên Chúa thì Giáo hội mới có thể thực hiện được những nhiệm vụ xuất phát từ giáo huấn của Công đồng Vaticanô II, và trước hết là nhiệm vụ đại kết, nhằm hiệp nhất tất cả những ai tuyên tín vào Đức Kitô (VII 13,33)”; thật vậy, “Giáo hội nhận thấy trong những từ ngữ này một lời mời gọi phải hành động và Giáo hội cố gắng thực hành lòng thương xót (VII 14,2)”; vì “Con người đạt được tình yêu thương xót (*merciful love*) của Thiên Chúa, lòng xót thương (khoan dung) của Ngài đến mức chính con người được biến đổi nội tâm trong tinh thần của tình yêu thương hướng đến những người xung quanh (VII 14,4)”.

¹ Hội đồng Giám mục Việt Nam, *Thư mục vụ gửi cộng đồng dân Chúa* “Tân Phúc-âm-hóa đời sống các giáo xứ và các cộng đoàn sống đời thánh hiến” 2014, số 3.

² Hội đồng Giám mục Việt Nam, *Thư mục vụ...* 2014, số 3.

³ X. VII 13,29.

⁴ VII 13,31.

⁵ X. Phanxicô, *Niềm vui Tin Mừng*, số 31.

Tân Phúc Âm hóa đời sống cộng đoàn

Lm. Giuse Đỗ Văn Thụy

HỘI THỪA SAI VIỆT NAM

Kỳ 6

III. TIẾN TRÌNH CỦA ĐỜI SỐNG CỘNG ĐOÀN

1. Ba giai đoạn của đời sống cộng đoàn

1.1. Giai đoạn một:

Hầu hết mọi người đều cảm thấy những ngày đầu tiên sống trong cộng đoàn thật là lý tưởng và tuyệt vời. Họ chưa thể nhận ra được những hạn chế của cộng đoàn mà chỉ thấy mọi thứ đều đẹp đẽ và tuyệt diệu; cảm thấy được bao quanh bởi những vị thánh, những anh hùng, những con người đặc biệt.

1.2. Giai đoạn hai:

Và rồi sẽ đến lúc họ cảm thấy thất vọng - giai đoạn này

thường gắn liền với những lúc cảm thấy mệt mỏi, cô đơn, nhớ nhà, gặp thất bại, va chạm với quyền bính. Lúc thất vọng, mọi thứ đều trở nên u ám và làm cho họ căng thẳng, người ta không còn thấy được gì ngoài những lỗi lầm của người khác và của cộng đoàn. Họ cảm thấy bị vây quanh bởi những kẻ giả hình chỉ nghĩ đến nguyên tắc, luật lệ và cơ cấu, những người hay phá rối và thiếu khả năng. Cuộc sống dường như không thể chịu đựng được.

1.3. Giai đoạn ba:

Lúc ban đầu, càng lý tưởng hóa đời sống cộng đoàn và thần tượng hóa những vị phụ trách, thì người ta sẽ càng hụt hẫng, như từ trên cao đâm thẳng xuống vách núi. Nếu cố gắng vượt qua được giai đoạn thứ hai này, người ta sẽ bước vào giai đoạn thứ ba - giai đoạn của thực tại hóa, của cam kết đích thực, của giao ước.

Mọi thành viên của cộng đoàn không còn là những vị thánh hay qui dũ, nhưng là những con người có sự hòa trộn giữa cái tốt và cái xấu, giữa bóng tối và ánh sáng, và đang lớn lên cùng với niềm hy vọng của họ. Chính khi thực tại hóa cuộc sống, người ta nhận ra cội nguồn của mình. Cộng đoàn không là thiên đàng và cũng chẳng là hỏa ngục. Nó được vun trồng chắc chắn trên trái đất để mọi người có thể bước đi trong cộng đoàn và cùng với cộng đoàn. Họ chấp nhận thực tại của cộng đoàn và của mọi người, đồng thời tin tưởng cùng với mọi người phát triển hướng đến những điều tốt đẹp hơn.¹

2. Sự tăng trưởng của con người và của cộng đoàn.

2.1. Sự tăng trưởng của con người

Mỗi người trong chúng ta đều đang ở trên một hành trình - hành trình cuộc đời. Mỗi người chỉ là một khách hành hương trên con đường ấy. Quá trình phát triển của con người - từ khi còn là bào thai trong lòng mẹ cho tới ngày từ giã cõi đời - vừa rất dài và lại cũng rất ngắn. Quá trình tăng trưởng này nằm giữa hai cái yếu đuối, mỏng manh

của con người - yếu đuối của trẻ thơ và của người đang hấp hối.

Trên bình diện hoạt động, quá trình phát triển ấy gia tăng và rồi giảm dần. Em bé và thiếu niên thì tiến đến mức trưởng thành của người thanh niên. Phải mất một thời gian dài người ta mới đạt đến mức trưởng thành bao hàm trong đó khả năng tự lập và sức mạnh. Và rồi bệnh tật và mệt mỏi sẽ ập đến, ta ngày càng phải phụ thuộc vào người khác, cho đến lúc hoàn toàn lệ thuộc giống như một đứa trẻ vậy.

Về mặt hoạt động và hiệu năng, con người tăng trưởng và giảm dần. Nhưng về mặt tình yêu và khôn ngoan, người ta có thể ngày một tăng tiến hơn. Quá trình phát triển tình cảm trải qua những giai đoạn rõ ràng. Trẻ thơ sống nhờ tình thương và sự hiện diện của người lớn - thời thơ ấu là thời của tin tưởng phó thác. Thiếu niên sống nhờ vào lòng quảng đại, những lý tưởng cao vời, cùng với niềm hy vọng. Người trưởng thành thì trở nên thực tế hơn và có thể gánh vác những trách nhiệm - thời kỳ thể hiện lòng trung thành. Cuối cùng người già tìm lại thời của tin tưởng, tức là sự khôn ngoan. Họ không thể hoạt động nữa và vì

¹ Jean Vanier, *sdd* tr.46

thế, họ có thời gian để quan sát, ngẫm suy và tha thứ. Họ cảm nhận trọn vẹn ý nghĩa cuộc đời, chấp nhận và thực tế hóa cuộc sống. Họ biết rằng cuộc sống không chỉ được dệt nên bằng những hoạt động và chạy đua, mà chính là đón nhận và yêu thương. Cách này hay cách khác, họ đã vượt qua giai đoạn tự khẳng định mình bằng hiệu năng.

Giữa hai giai đoạn, luôn có những bước chuyển tiếp mà người ta phải vượt qua. Mỗi bước vượt qua đòi hỏi chúng ta phải được chuẩn bị, giáo dục và chắc chắn là có những đau khổ. Cuộc sống của con người chính là đi trên con đường này, con đường phát triển hướng tới một tình yêu thực tế hơn và chân thực hơn. Một hành trình hướng đến hoàn thiện. Trẻ thơ được hiệp nhất trong tính yếu đuối và trong tương quan với mẹ. Nhưng khi chúng lớn lên, sự phân rẽ bắt đầu xuất hiện giữa tình yêu và các mối tương quan khác, giữa ý chí và xu hướng tâm lý, giữa nội tâm và ngoại giới, giữa điều chúng sống và điều chúng nói, giữa ước mơ và thực tại. Khi đạt đến mức trưởng thành độc lập, người ta bắt đầu sợ hãi bản chất yếu đuối, mỏng manh và giới hạn

của mình, sợ đau khổ và sợ chết, vì thế họ dựng nên những hàng rào để bảo vệ tính yếu đuối của mình. Cuộc đời của mỗi người là một hành trình của một hữu thể sâu xa đang hòa nhập vào trong những phẩm chất và yếu đuối, trong sự phong phú và nghèo nàn, trong ánh sáng và bóng tối. Phát triển là dần dần bước ra khỏi miền đất đang làm hạn chế tầm nhìn của ta - miền đất mà chúng ta tìm kiếm và làm nô lệ cho những lạc thú ích kỷ, những thiện cảm và ác cảm - để hướng về miền đất của chân trời vô tận và của tình yêu phổ quát - trong miền đất mới, chúng ta yêu thương và mong muốn hạnh phúc cho tất cả mọi người.²

2.2. Sự tăng trưởng của cộng đoàn.

Tương tự, đời sống cộng đoàn cũng có những bước vượt qua như thế, và mỗi bước vượt qua của cộng đoàn, cũng đòi buộc chúng ta phải chuẩn bị, đào tạo và chấp nhận gian khổ.

Cộng đoàn có giai đoạn thành lập, tiếp đến đi vào quỹ đạo, và rồi những bước tiếp theo của đời sống thường nhật. Đến thời kỳ cộng đoàn trưởng thành, giai đoạn này nhiều người tìm đến

² Jean Vanier, sđd trg.47-48

với những giá trị của quá khứ, của thuở ban đầu gia nhập cộng đoàn. Tiếp đến thời kỳ tin trung của cộng đoàn. Có những bước đi của cộng đoàn không rõ như trong đời người, nhưng nó vẫn có đó. Cộng đoàn thi hành quyền bính vào ở mỗi giai đoạn có khác nhau, đồng thời có những biến chuyển về cơ cấu quản trị. Cộng đoàn và những người có trách nhiệm phải lưu tâm để thực hiện những giai đoạn chuyển tiếp này cho tốt. Nhiều căng thẳng trong cộng đoàn xuất phát từ việc một số thành viên từ chối không chịu tăng trưởng. Và lại, sự tăng trưởng của cộng đoàn tùy thuộc vào sự tăng trưởng của từng thành viên. Luôn luôn có những người không muốn thay đổi. Họ từ chối tăng trưởng. Tương tự như trong cuộc sống, có nhiều người không muốn trưởng thành, và từ chối những đòi hỏi của một giai đoạn mới: họ vẫn muốn là trẻ thơ. Cộng đoàn phải luôn tăng trưởng.

3. Cộng đoàn là gì?

Môi trường tự nhiên làm cho sự phát triển ớn gọi được dễ dàng chính là cộng đoàn, một cộng đoàn được cảm nhận như sự hiệp thông giữa các bản vị, được gắn kết với nhau bằng một tình yêu thương lẫn nhau.

Hoàn cảnh này tạo nên một sức mạnh năng động của sự tin tưởng lẫn nhau và tinh thần đồng trách nhiệm, bằng cách lấp đầy những lỗ hổng nơi con người, trong các cơ chế và những sự vật.

Cộng đoàn là một yếu tố cấu thành nên sự thánh hiến của ta và là một phương thể căn bản làm bật lên những giá trị của đời tu như cầu nguyện, các lời khẩn, đặc sủng, và một cảm nhận rằng ta chính là Hội Thánh. Cộng đoàn là nơi thực thi bác ái.

Đời sống cộng đoàn hằng ngày tự nó mang tính đào tạo. Trách nhiệm lẫn nhau trong cộng đoàn làm cho ứng sinh "qui về người khác" hơn. Việc xây dựng đời sống cộng đoàn đòi hỏi một sự hy sinh liên tục từ phía các ứng sinh. Văn kiện *Optatam Totius*, về việc đào tạo linh mục số 5 nói, phải có hợp nhất mật thiết trong tinh thần và trong hành động giữa các nhà đào tạo với nhau, và giữa các ứng sinh với nhau và giữa cộng đoàn đào tạo với những người được đào tạo.³

Hiện có hơn 90 định nghĩa, theo quan điểm của đời tu, của giáo luật, của xã hội và nhân

³ Charles Serrao, OCD, *Biện phân ơn gọi tu trì*, tr.73

chúng học, cho thấy cộng đoàn là gì. Một trong những định nghĩa rõ nhất là:

Cộng đoàn là một tập hợp những cá nhân, những người cùng hoạt động và cùng có quan hệ với nhau theo cách diện đối diện xung quanh một cùng đích chung. Mỗi tương quan lâu dài họ có với nhau đủ để họ có ảnh hưởng hoặc tác động trên nhau, đủ để thiết lập một xác định rõ ràng tư cách là thành viên của mỗi người và để hoạt động cách đồng nhất. Họ được gọi để sống và chia sẻ các giá trị Tin Mừng với nhau.

Các cá nhân: các cá nhân gia nhập cộng đoàn cùng với nhân cách, lịch sử, cá tính, mặt mạnh và mặt yếu của họ; những cách xử sự họ học được từ thời thơ ấu, cần phải được chấp nhận.

Cùng hoạt động và cùng có quan hệ với nhau: mọi người đều cần sự liên lạc để phát triển. Khi không có liên lạc, cộng đoàn sẽ sụp đổ, căng thẳng sẽ nổi lên và trong hoàn cảnh ấy người ta sẽ phản ứng hơn là hoạt động.

Cùng đích chung: khi các ứng sinh đến với đời tu, họ đến là để tham dự vào một cùng đích chung. "Hãy nên hoàn thiện như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện" (Mt 5, 48) Họ không

nên tham gia vào một chương trình riêng nào trái nghịch với cùng đích chung.

Sự đồng nhất hóa: khi không có sự đồng nhất hóa rõ ràng với đặc sủng của hội dòng, thì những người mạnh hơn sẽ có ảnh hưởng trên những người yếu hơn. Đôi khi, người ta có thể dễ dàng ẩn núp dưới căn tính của hội dòng, mà lại không có tinh thần của hội dòng. Những người này trở nên độc lập; có đủ cách để xin được phép làm những gì họ muốn. Cộng đoàn có thể trở thành "một thứ nhà trọ".

Chia sẻ: đây không phải là việc chia sẻ trí thức, hiểu biết, nhưng là chia sẻ kinh nghiệm sống hằng ngày. Trong cộng đoàn họ cần tôi và tôi cần họ. Đó là tác động qua lại của hai người trưởng thành; chia sẻ niềm vui và trách nhiệm, chia sẻ tự do. Ở đây, cần nhấn mạnh đến trách nhiệm của bản thân mọi người bằng cách tránh mọi khuôn mặt cha, chú trong cộng đoàn - một số sẵn sóc người khác, một số khác lại muốn được sẵn sóc; vui thật, nhưng thiếu sự ấm cúng.⁴

⁴ Charles Serrao, OCD, *sđd* trg.74-75

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 2/2015 CỦA TGP VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông Bà, Anh Chị Em tham dự thánh lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN

NHÀ THỜ TÂN ĐỊNH (289 Hai Bà Trưng P.8, Q.3): Lúc 15 giờ các ngày thứ sáu hàng tuần:

- Ngày 06/02: Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Phát Tài, Gx Tân Thông, hạt Củ Chi, GP Phú Cường.**
- Ngày 13/02: Chủ Tế: **LM Giacôbê Phạm Văn Phương, OP.**
- Ngày 20/02: Nghỉ Tết
- Ngày 27/02: Chủ Tế: **LM Phanxicô Xaviê Bảo Lộc, Giám học Trung tâm Mục vụ TGP.**

CÁC GIÁO HẠT

- **HẠT GIA ĐỊNH:** Nhà thờ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang (195/29 Xô Viết Nghệ Tĩnh, P.17, Q. Bình Thạnh): Lúc 17g45, ngày 08/2 (Chúa nhật). Chủ tế: **LM Giuse Phạm An Ninh.**

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Gx Thánh Phaolô 3 (262/14 Lê Văn Sĩ, P.14 Q.3): Lúc 17g, ngày 05/2 (thứ năm đầu tháng). Chủ tế: **LM Phanxicô Xaviê Nguyễn Ngọc Thu.**

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P.Tân Quý, Q.Tân Phú): Lúc 15g00, ngày 03/2 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ.**

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Gx Nữ Vương Hòa Bình (62/3 Lê Đức Thọ, P.13, Q.Gò Vấp): Lúc 15g00, ngày 05/2 (thứ năm đầu tháng). Chủ tế: **LM Giuse Bùi Văn Quyền.**

- **HẠT HỐC MÔN:** Nhà thờ Gx Bùi Môn (4/2 ấp Tân Tiến, Xuân Thới Đông, Hốc Môn). Chủ tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**

Trước các thánh lễ có giờ Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót.

DANH SÁCH BẢNG ÂN NHÂN GIÚP PHÁT TRIỂN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP THÁNG 12/2014

HẠT THỦ THIÊM	GIÁO XỨ
1. L/h Giuse NGUYỄN VĂN THỨC	Tân Lập
2. Maria NGUYỄN THỊ NGOAN	Tân Lập
3. L/h Giuse NGÔ VĂN BỘI	Tân Lập
4/ L/h Maria ĐỖ THỊ TÚC	Tân Lập
5. L/h Đa Minh NGUYỄN VĂN THIÊN	Tân Lập
6. L/h Maria PHẠM THỊ ĐỖ	Tân Lập
7. L/h Giuse NGÔ VĂN ĐÍCH	Tân Lập
8. L/h Maria NGUYỄN THỊ CHUỘT	Tân Lập
HẠT XÓM MỚI	
1. L/h Giuse PHAN MINH KHOA	Hà Nội
2. L/h Giuse ĐẶNG VĂN TRÚC	Hà Nội
HẠT HỒC MÔN	
1. L/h Giuse TRẦN QUANG MINH & L/h Maria TRẦN THỊ TRÌNH	Tân Mỹ
HẠT TÂN SƠN NHÌ	
1. L/h Linh mục Lê NGUYỄN VĂN HIỂN	USA
2. Maria LÊ NGỌC NGA	Tân Hương

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP (trong tháng 12) CHO CÔNG TÁC BÁC ÁI MÙA VỌNG 2014 CỦA CĐ LCTX TGP

HẠT HỒC MÔN	Đồng
01. CĐ LCTX GX Lạc Quang	4.000.000
02. CĐ LCTX GX Trung Chánh	3.640.000
03. CĐ LCTX GX Bạch Đằng	3.430.000
04. CĐ LCTX GX Nam Hưng	3.050.000
05. CĐ LCTX GX Tân Hưng	2.300.000
06. CĐ LCTX GX Bùi Môn	2.300.000
07. CĐ LCTX GX Tân Mỹ	2.050.000
08. CĐ LCTX GX Hốc Môn	1.900.000
09. CĐ LCTX GX Tân Đông	1.350.000
10. CĐ LCTX GX Trung Mỹ Tây	1.100.000

11. CĐ LCTX GX Châu Nam	1.000.000
12. CĐ LCTX GX Bà Điểm	1.000.000
13. CĐ LCTX GX Ba Thôn	570.000
14. CĐ LCTX GX Đông Quang	500.000
HẠT XÓM MỚI	
01. CĐ LCTX GX Bắc Dũng	5.000.000
02. CĐ LCTX GX Nữ Vương Hòa Bình	3.550.000
03. CĐ LCTX GX Lạng Sơn	3.000.000
04. CĐ LCTX GX Hợp An	2.500.000
05. CĐ LCTX GX Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp	2.000.000
06. CĐ LCTX GX Tử Đình	2.000.000
07. CĐ LCTX GX Thái Bình	1.600.000
08. CĐ LCTX GX Hoàng Mai	1.000.000
09. CĐ LCTX GX An Nhơn	1.000.000
10. Một T/v CĐ LCTX GX Thạch Đà	1.000.000
HẠT TÂN SƠN NHÌ	
1. CĐ LCTX GX Nhân Hòa	3.000.000
2. CĐ LCTX GX Martinô	1.500.000
3. CĐ LCTX GX Bình Chánh	1.000.000
4. CĐ LCTX GX Tân Hương	1.000.000
5. CĐ LCTX GX Bình Thuận	1.000.000
HẠT THỦ ĐỨC	
1. CĐ LCTX GX TH	4.250.000
2. CĐ LCTX GX Châu Bình	2.000.000
3. Chị Maria NGUYỄN THỊ NHUNG (CĐ LCTX GX Châu Bình)	1.000.000
HẠT TÂN ĐỊNH	
1. BCH CĐ LCTX hạt Tân Định	4.000.000
2. CĐ LCTX GX Công Lý	4.400.000
3. CĐ LCTX GX An Phú	1.000.000
4. CĐ LCTX GX Phaolô 3	1.000.000
HẠT GIA ĐÌNH	
1. CĐ LCTX HẠT GIA ĐÌNH	1.300.000
HẠT GÒ VẤP	
1. CĐ LCTX GX Bến Cát	6.000.000
2. CĐ LCTX GX Hạnh Thông Tây	4.100.000

1. THÁNH LỄ KÍNH LCTX TGP 5/12/2014 (Nhà thờ Tân Định)	7.756.000+100USD +100AUD (Đô Úc)
2. THÁNH LỄ KÍNH LCTX TGP 12/12/2014 (Nhà thờ Tân Định)	8.857.000
3. Chị Lê Thị Liên (P. An Phú, Q. 2)	2 can (4 kg) nước lau sàn Gift+6 bịch (1l6) nước xả vải Downy+ 1 thùng sữa tươi tiệt trùng
4. Chị Maria NGUYỄN THỊ DIỄM THÚY (CĐ LCTX GX Hợp An)	200.000

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP PHÁT TRIỂN VIỆC SÙNG KÍNH LCTX (kinh, sách, ảnh)

1. CĐ LCTX hạt Tân Định	1.000.000
2. Chị Maria NGUYỄN THỊ NHUNG (CĐ LCTX GX Châu Bình, hạt Thủ Đức)	2.100.000

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ CHA HƯU (Tháng 12)

1. CĐ LCTX GX Tân Hưng, hạt Xóm Mới	700.000
-------------------------------------	---------

Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX TGP chân thành cảm ơn Quý Ân Nhân. Nguyên xin Thiên Chúa Chúc Lành và bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân Nhân.

CÔNG TÁC BÁC ÁI: THỰC THI & LOAN TRUYỀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT 6 THÁNG CUỐI NĂM 2014:

Trong 6 tháng cuối năm 2014, Cộng Đoàn LCTX Tgp Sài Gòn đã tặng một số hiện vật và hiện kim cho:

1/ Người Dân tộc nghèo (Dòng Nữ Vương Hòa Bình, Gp Ban Mê Thuật phụ trách): 87 bao quần áo.

2/ Giáo xứ Gia Nghĩa, Gp Ban Mê Thuột (BMT): 15.000.000\$ (Xây nhà dạy Giáo lý).

3/ TGM GP Quy Nhơn: 2.000 sách Thông điệp & sùng kính LCTX (TĐ&SK), 1.000 Ảnh Chúa Thương Xót (CTX) 30X40, 01 Linh ảnh CTX Narmina (60X90).

4/ Dòng Phaolô Gp Nha Trang: 500 tập học sinh, 01 Linh ảnh CTX Narmina (60X90).

5/ CĐ.LCTX Gx Phú Hữu, Gp Quy Nhơn: 500 sách TĐ&SK, 200 Cỗ tràng hạt (50 hạt).

6/ CĐ.LCTX Gp Ban Mê Thuột: 3.000 Ảnh CTH (30X40), 1.000 ảnh Thánh GH Gioan.Paul II.

7/ Trung Tâm Hành hương Thánh Mẫu Lavang: 50.000 kính gấp 4, 10.000 Ảnh CTX (30X40).

8/ CĐ.LCTX Giáo phận Bùi Chu: 2.500 sách TĐ&SK LCTX.

9/ Trung Tâm Hành hương Đức Mẹ Tân Hiệp: 01 Linh Tượng Chúa Thương Xót 4m.

10/ CĐ.LCTX Hạt Phước Lý, Gp Xuân Lộc: 250 Ảnh CTX (30X40).

11/ CĐ.LCTX Giáo xứ Vĩnh Kim, Gp Vĩnh Long: 400 sách TĐ&SK LCTX, 200 Ảnh CTX (30X40).

12/ CĐ.LCTX hạt Xóm Mới: 2.000 sách TĐ&SK LCTX.

13/ CĐ.LCTX hạt Tân Sơn Nhì: 1.500 sách TĐ&SK LCTX.

14/ CĐ.LCTX hạt Tân Định: 500 sách TĐ&SK LCTX.

15/ CĐ.LCTX hạt Hốc Môn: 500 sách TĐ&SK LCTX.

16/ CĐ.LCTX hạt Gò Vấp: 500 sách TĐ&SK LCTX.

17/ CĐ.LCTX Giáo xứ Thạch Đà, hạt Xóm Mới: 200 Ảnh CTX (30X40).

18/ Giáo xứ Phước An, hạt Bình Long, Gp Phú Cường (Qua CĐ.LCTX Gx Châu Bình, Thủ Đức): 190 sách TĐ&SK, 1.000 kính gấp 4, 500 ảnh CTX (30X40).

19/ **Bác ái Mùa Vọng:**

+/ Giúp các em Rước Lễ lần đầu và Lãnh nhận Bí tích Thêm Sức có đồng phục (áo trắng) Giáo điểm K'rondo, Gp BMT (Qua Sr Dòng NVHB): 5.000.000\$.

+/ Thăm bà cố Anna (105 tuổi): 2.000.000\$.

- +/ Thăm Quý Cha Nhà hưu dưỡng Bắc Ninh: 17.000.000\$.
- +/ Thăm Quý Cha Nhà hưu dưỡng Gp (Chí Hòa): 20.000.000\$.
- +/ Cơ sở Thiên Thần - Dòng Nữ trợ thế Thánh Tâm Chúa Giêsu, Gp Bà Rịa: hiện vật trị giá: 22.500.000\$ và tiền mặt 25.000.000\$.

Cha Tổng Linh Hưởng và Ban Chấp Hành CĐ.LCTX Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân Nhân đã nhiệt tình cộng tác trong Sứ mệnh **"Thực Thi Lòng Thương Xót"** của CĐ LCTX Tgp.

CĐ LCTX TGP SÀI GÒN: BÁC ÁI MÙA VỌNG 2014

8 giờ 30 ngày 18/12/2014, Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn (gồm các thành viên trong Ban chấp hành CĐ LCTX TGP và đại diện của 6 CĐ LCTX các hạt: Tân Sơn Nhì, Gia Định, Gò Vấp, Tân Định, Hốc Môn, Xóm Mới) đã tổ chức chuyến đi thăm và tặng quà tại Nhà hưu dưỡng linh mục Bắc Ninh (số 25, đường 9, khu phố 1, phường Bình Thọ, quận Thủ Đức), cơ sở nuôi dưỡng trẻ khuyết tật Mái Ấm Thiên Thần (số 296, khu 3, tổ 9, ấp Đông Hải, xã Tân Hải, huyện Tân Thành, tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu) và Nhà hưu các linh mục Giáo phận (đi ngày 23/12/2014).

Được biết, Nhà hưu dưỡng Bắc Ninh hiện có 7 linh mục, 2 thầy và 2 sơ, trong đó có 2 linh mục cao niên nhất: 92 và 93 tuổi.

Cơ sở Mái Ấm Thiên Thần hiện đang nuôi dưỡng 55 trẻ khuyết tật, tâm thần. Nguồn kinh phí nuôi dưỡng hoàn toàn dựa vào làm vườn, làm ruộng và chăn nuôi của các sơ.

Tổng số hiện vật và hiện kim được Cộng đoàn LCTX TGP thực hiện trong việc thực thi Bác ái Mùa Vọng 2014 trị giá 91.500.000 đồng, gồm:

1/ Giúp các em có áo trắng trong ngày lãnh nhận Bí Tích Thánh Thể và Bí tích Thêm Sức, tại Giáo điểm K'Rondro Buôn Đra, GP Ban Mê Thuật: 5.000.000\$

2/ Thăm Bà cố Anna: 2.000.000\$

3/ Thăm Quý Cha hưu dưỡng tại Nhà hưu dưỡng Bắc Ninh (Thủ Đức): 17.000.000\$

4/ Thăm Cơ sở nuôi dưỡng trẻ khuyết tật Thiên Thần của Dòng Nữ Trợ Thế Thánh Tâm Chúa Giêsu, Gp Bà Rịa:

- Hiện kim: 25.000.000\$

- Hiện vật: Mì gói, xúc xích, sữa tiệt trùng, sữa đặc Vinamilk, bánh Snáck, nước xả vải, nước lau sàn, tổng trị giá: 22.500.000\$

5/ Thăm Quý Cha hưu dưỡng tại Nhà hưu dưỡng Chí Hòa: 20.000.000\$

CĐ LCTX HẠT HỐC MÔN: BÁC ÁI MÙA VỌNG 2014

Ngày 18/12/2014, dưới sự hướng dẫn của Cha Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng, hạt trưởng hạt Hốc Môn, chánh xứ giáo xứ Bùi Môn kiêm Linh Hướng CĐ LCTX Giáo Hạt Hốc Môn, CĐ LCTX Giáo Hạt Hốc Môn đã tổ chức thực hiện chuyến bác ái, chia sẻ với các gia đình khó khăn, bệnh nhân trong CĐ LCTX các Giáo xứ trong Hạt.

7h30 sáng, các thành viên trong Ban chấp hành Hạt đã tập trung tại nhà anh Cường (Ủy viên Bác ái Xã hội) để được hướng dẫn và nhận nhiệm vụ phân phát số phần quà chia sẻ trong dịp Giáng Sinh. Có 37 phần, gồm: Gạo và lịch treo tường.

Vì là chuyến đi thực thi lòng thương xót đầu tiên nên khá nhiều thành viên trong đoàn không giấu được sự căng thẳng và lo lắng. Nhưng với niềm tin và phó thác vào Chúa trong sự đoàn kết và hiệp nhất với nhau, chúng tôi tin mình sẽ đạt được kết quả tốt đẹp.

Trước khi lên đường, đoàn đã cùng nhau lắng đọng tâm hồn, cầu nguyện, xin Chúa chúc lành và thánh hóa công việc cho chuyến đi.

Đúng 8h30, số quà chia sẻ được chất đầy trên các xe máy. Theo sự điều động của anh An (Trưởng ban), đoàn được chia làm hai nhóm, mỗi nhóm năm người. Tất cả cùng lên đường trong niềm vui phấn khởi, vì hôm nay thời tiết mát mẻ, trời rất đẹp.

Len lỏi qua những khu phố, những con hẻm chật hẹp để đến với những mảnh đời bất hạnh, chúng tôi cảm nhận được rất nhiều điều trong cuộc sống: Giữa phố xá đông vui tràn ngập đèn sao giăng lấp lánh của những nhà cao tầng đang tất bật chuẩn bị mừng đón Con Thiên Chúa giáng trần bằng những phương tiện xa hoa lộng lẫy thì bên cạnh đó, có biết bao đau khổ, nghèo đói, bệnh tật đang rất cần đến sự giúp đỡ và chia sẻ của mọi người.

Cảm nhận được điều đó, đường tuy dài có xa nhưng lòng chúng tôi vẫn không mệt. Và rồi món quà cuối cùng cũng đã được trao tặng. Chuyến đi kết thúc lúc 11h30.

Lạy Chúa, chúng con cảm tạ ơn Chúa. Chuyến đi hôm nay đã giúp chúng con ý thức hơn lời Chúa dạy: *Cho thì có phúc hơn là*

nhận. Và niềm vui chúng con được dâng trào hơn khi ngắm nhìn những hang đá mừng Chúa giáng sinh. Nhưng với hang đá tâm hồn mà chúng con đang chuẩn bị và trang hoàng bằng sự quảng đại cho đi với tình yêu thương, vẫn là những hang đá sống động, ấm áp. Chúng con tin rằng Chúa Hài Đồng sẽ mỉm cười: "Hôm nay, Ta đã đến và sẽ ở lại giữa tâm hồn các người luôn mãi".

Với ước mong và hy vọng sẽ có thêm nhiều chuyến đi trong việc rao truyền và thực thi Lòng Chúa Thương Xót.

Kim Oanh - _CD LCTX hạt Hốc Môn

CHÚC MỪNG ĐỨC TÂN HỒNG Y

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tổng giáo phận Sài Gòn hân hoan chúc mừng:

Đức Cha PHÊRÔ NGUYỄN VĂN NHƠN, Tổng Giám mục Tổng giáo phận Hà Nội, vừa được Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm làm Hồng Y.

Nguyện xin Chúa ban muôn ơn lành hồn xác cho Đức Hồng Y trong sứ vụ mới.

Đích Tuyệt Vời

Jos. Hương Quê

**Năm mới Đức Tin sống gọi mời
Con thuyền Giáo Hội bệp bình trôi
Hòa bình viên mãn vượt tầm tối
Công lý cao quang sẽ sáng ngời
Vững chắc niềm tin yêu sắt đá
Khiêm cung đức mến cậy ơn Trời
Phan Sinh – Biển Đức chung chèo lái
Thực hiện ý Cha, đích tuyệt vời./.**

**TLHT LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
KÍNH TẶNG CÂU ĐỐI TẾT ẤT MÙI
CÂU ĐỐI NĂM THÁNH HIẾN**

Lm. Khuất Dũng sss

**Năm
Thánh
Sống
Yêu
Tròn
Ý
Chúa**

**Phúc
Âm
Suy
Niệm
Suốt
Đời
Con**

**Tu
Sĩ
Sống
Vui
Đời
Thánh
Hiến**

**Cộng
Đoàn
Bùng
Sáng
Đẹp
Tin
Mừng**

**Khó
Nghèo
Khiết
Tịnh
Và
Vâng
Phục**

**Đức
Ái
Khiêm
Nhường
Với
Tín
Trung**

**Chứng
Tá
Tín
Mừng
Lời
Sống
Thật**

**Công
Bình
Bác
Ái
Luật
Yêu
Thương**

**Thánh
Thân
Tăng
Trưởng
Nguồn
Ăn
Sủng**

**Thánh
Thể
Dưỡng
Nuôi
Sức
Sống
Thiên**

CÂU ĐỐI TẾT

TRÂM THIÊN THU

**Lòng không Thiên Chúa: Xuân không Tết
Sống chẳng nghĩa nhân: Tết chẳng Xuân**

**Suốt năm qua, Chúa thương xót thứ tha mọi tội lỗi
Trọn năm mới, con quyết tâm tin thác một Chúa Trời**

**Tết Hồng Ân, xin trọn niềm Tin Mến
Xuân Thánh Đức, quyết chăm chỉ nguyện cầu**

**Tân niên hạnh phúc, mến thương đáo
Xuân nhật bình an, ân sủng lai**

**Tết đến bình an nhờ Thiên Chúa
Xuân về hạnh phúc với Thánh Gia**

THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

Xoa dịu những mảnh đời bất hạnh

BÁC ÁI MÙA VỌNG 2014

Giuse Phạm Đình Vinh

Là người Công Giáo, không ai lại không biết đến **SỨ ĐIỆP BÌNH AN** mà Thiên Chúa ban cho loài người trong Đêm Giáng Sinh. Theo Kinh Thánh, bình an luôn đi đôi với hạnh phúc. Và một trong những điều kiện "ắt có và đủ" để nhận được ơn bình an từ Thiên Chúa là phải thực thi lòng thương xót với tha nhân: "**Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương**" (Mt 5, 7).

Có rất nhiều lời dạy của Đức Giêsu và các thánh về đời sống bác ái mà các Kitô hữu phải xem như những định hướng cho đời sống đức tin.

Thánh Phaolô xếp đức ái là nhân đức cao trọng nhất trong đời sống đức tin: "*Hiện nay đức tin, đức cậy, đức mến, cả ba đều tồn tại, nhưng **cao trọng hơn cả là đức mến***" (1Cr 13, 13). Một cách quyết liệt, Thánh Giacôbê nói: "*Đức tin không có hành động là đức tin chết*" (Gc 2, 26). Với Thánh Gioan Tẩy Giả: "*Ai có hai áo, thì chia cho người không có; ai có gì ăn, thì cũng làm như vậy*" (Lc 3, 10).

Trong Phúc âm Mác-cô, Đức Giêsu nói về điều còn thiếu của chàng thanh niên giàu có: "*Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo*" (Mc 10, 21). Mỗi chúng ta cũng đang thiếu điều quan trọng đó.

Biết con người thường hay dựa vào hoàn cảnh sống để biện minh cho hành vi tội lỗi của mình nhằm thoát khỏi "lưới trời lồng lộng". Trong nhật ký Lòng Thương Xót, Thánh Faustina được Chúa Giêsu cho biết: "*Con có bốn phận **phải thi hành lòng thương xót** đối*

với những người lân cận của mình, bất cứ lúc nào và ở đâu, **không được thoái thác** hay né tránh, chữa mình". Chúa Giêsu nói rất thẳng thắn, không úp mở, và nói chi tiết.

Vậy chúng ta còn chần chờ gì nữa? Hãy mau đứng dậy và vào đời, đến với những con người bé mọn, vì đó là làm cho chính Đức Giêsu Kitô (x. Mt 25, 31-46). Hãy dùng những bông hoa bác ái để đổi lấy Nước Trời vĩnh hằng.

Theo chương trình bác ái được đề ra, mỗi năm Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (CĐ LCTX) Tổng giáo phận (TGP) Sài Gòn phải thực hiện ít nhất hai chuyến đi bác ái vào mùa Chay và mùa Vọng. Điểm đến của chương trình Bác ái mùa Vọng năm nay là Nhà hưu dưỡng các linh mục Bắc Ninh và cơ sở nuôi dạy trẻ khuyết tật Mái ấm Thiên Thần.

Ngày 18/12/2014, theo lịch trình chúng tôi sẽ khởi hành tại nhà thờ giáo xứ Tân Định lúc 7 giờ. Nhưng do lượng hàng hóa phát sinh thêm và số người đi đông hơn so với dự kiến nên giờ khởi hành trễ hơn.

8 giờ 30, xe mới bắt đầu lăn bánh. Lúc này mặt trời đã ló dạng. Ánh nắng yếu ớt của buổi sáng không đủ để làm giảm không khí lạnh của những ngày cuối năm. Cái lạnh se se vừa đủ để mọi người có cảm giác mùa đông đã về, báo hiệu Con Thiên Chúa sắp giáng trần, đem Sứ Điệp Bình An đến cho nhân trần. Thời tiết hôm đó rất thuận lợi cho chuyến đi.

Khoảng 9 giờ 15, chúng tôi đến Nhà hưu dưỡng Bắc Ninh. Đón chúng tôi là Cha giám đốc Giuse Nguyễn Văn Nam. Lời nói đầu tiên của Cha hết sức chân chất: "*Nhà hưu dưỡng không có phòng khách khang trang, đẹp đẽ, mong các ông bà thông cảm*".

Anh G.B. Maria Nguyễn Thế Vịnh, đại diện đoàn, nêu mục đích và ý nghĩa của chuyến đi. Sau đó, Cha giám đốc giới thiệu sơ lược về Nhà hưu dưỡng Bắc Ninh, đồng thời thay mặt nhà hưu dưỡng nhận quà và ngỏ lời cảm ơn.

Nhà hưu dưỡng Bắc Ninh tọa lạc tại số 25, đường 9, khu phố 1, phường Bình Thọ, quận Thủ Đức. Hiện nhà hưu dưỡng có 7 linh mục, 2 thầy và 2 sơ. Trong đó có hai linh mục cao niên nhất: 92 và 93 tuổi.

Kỷ vật của nhà hưu dưỡng tặng cho đoàn là ba quyển sách suy niệm Lời Chúa năm A, B, và C, do chính Cha giám đốc biên soạn, kèm theo lời nhắn nhủ: "*Tùy nghi sử dụng để loan truyền Lời Chúa*".

Đến thăm nhà hưu dưỡng các linh mục Bắc Ninh, chúng tôi muốn biểu lộ tinh thần "Uống nước nhớ nguồn - Ăn quả nhớ kẻ trồng cây". Các linh mục luôn trung thành với ơn gọi theo Chúa, phục vụ cộng đoàn dân Chúa. Các ngài đã cố theo gương sống Chúa Kitô, từ bỏ chính mình và gia đình để phục vụ cho đến cùng. Thầy Chí Thánh Giêsu đã cảnh báo những ai muốn chọn đời sống tận hiến để đi theo Người: "*Con chồn có hang, con chim có tổ, Con Người không có chỗ tựa đầu*" (Lc 9, 58).

Tạm biệt Nhà hưu dưỡng Bắc Ninh, xe chúng tôi hướng ra xa lộ Hà Nội, rẽ vào đường Đỗ Xuân Hợp, để đi đường cao tốc Long Thành - Dầu Giây. Theo lộ trình này, chúng tôi rút ngắn được khoảng 30km so với đi đường quốc lộ 51. Khoảng 11 giờ 30, chúng tôi đã có mặt tại nhà nuôi dạy trẻ khuyết tật Mái Ấm Thiên Thần - thuộc Dòng Nữ Trợ Thế Thánh Tâm Chúa Giêsu, số 296, khu 3, tổ 9, ấp Đông Hải, xã Tân Hải, huyện Tân Thành, tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu.

Dòng được chính thức thành lập ngày 31/05/1881 tại Ciempozuelos (Madrid - Tây ban Nha), do Thánh Benito Menni, linh mục Dòng Trợ Thế Thánh Gioan Thiên Chúa, với sự cộng tác của Mẹ Maria Josefa Recio và Mẹ Maria Angustias Giménez.

Sứ mạng của Dòng là thực hành đức ái Trợ Thế. Đối tượng chính là các bệnh nhân tâm thần và những người khuyết tật, đặc biệt trẻ em nghèo khổ, bị bỏ rơi,...

Mái Ấm Thiên Thần hiện đang nuôi dưỡng khoảng 55 trẻ mồ côi, bệnh tâm thần, khuyết tật. Đa số các em đều còn nhỏ, có nhiều em chỉ vài tháng tuổi. Hầu hết các em không lành lặn, bị các chứng bệnh như bại não, hội chứng down, thần kinh, não úng thủy,... Các em bị bệnh tật hành hạ ngày đêm, rất khổ.

Các sơ ở đây cho biết, kinh phí nuôi các em chủ yếu dựa vào kinh phí do các sơ làm ruộng, làm vườn và chăn nuôi, rất mong được sự tiếp sức của các nhà hảo tâm.

Cơ duyên đến với mái ấm Thiên Thần của các em có phần giống nhau là đều bị bỏ rơi. Em thì mới sinh ra đã bị bỏ rơi tại bệnh viện, em thì bị bỏ ngay trước cửa trung tâm, em thì được người dân phát hiện và đưa về mái ấm,...

Các sơ hướng dẫn chúng tôi vào thăm các em. Thật xúc động, nơi các em đang ở giống như một bệnh viện thu nhỏ. Khoảng sân ở giữa có các ghế ngồi và vài chiếc xích đu là nơi các em vui chơi. Vào bên trong vài bước là hành lang. Dọc theo hành lang có nhiều em đang ngồi trên những chiếc xe lăn (các em này không thể đi được). Hai đầu hành lang là hai phòng đối diện nhau, gồm 14 giường dùng cho các em bệnh nặng, không thể tự chăm sóc cho mình. Tất cả các giường đều có các em đang nằm để chờ được chăm sóc. Tại đây, các em đều phụ thuộc hoàn toàn vào sự chăm sóc của các sơ, từ ăn, uống và cả những sinh hoạt cá nhân bình thường như tiêu, tiểu,... Theo quan sát của chúng tôi, tại Mái Ấm Thiên Thần, các sơ cùng lúc thể hiện ba vai trò: mẹ hiền, cô giáo và y tá. Việc làm của các sơ thể hiện đầy đủ chuẩn mực của lòng thương xót, rất đáng khâm phục.

Trước lúc chia tay, hai em đại diện Mái Ấm Thiên Thần hát tặng chúng tôi bài hát Bài Ca Tạm Biệt: *"Gặp nhau đây rồi chia tay, ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây. Niềm hăng say còn chưa phai, đường trường sông núi hẹn mai ta sum vầy. Còn trong ta tình bao la, cuộc tình tươi thắm bừng lên trong ước mơ. Lời suy tư, lời đêm qua, dặn lòng ghi nhớ lời yêu thương nhắn vể".*

Lời của bài hát thể hiện những ước mơ của các em. Đây là những giây phút "vàng" trong cuộc đời mà các em muốn được kéo dài, không bao giờ chấm dứt, vì cuộc sống của các em rất cần được vui đùa, được chăm sóc, thương yêu, và nhất là cần sự chia sẻ của mọi người. Người viết rất đồng cảm với NS Trịnh Công Sơn khi ông nêu lên điều cần có trong đời sống của một kiếp người: *"Sống trong đời sống, cần có một tấm lòng. Để làm gì, em biết không? Để gió cuốn đi, để gió cuốn đi..."* (ca khúc "Để Gió Cuốn Đi").

Rời mái ấm Thiên Thần, chúng tôi thực sự xúc động với những mảnh đời bất hạnh mà chúng tôi tận mắt chứng kiến. Chúa Giêsu đã chỉ ra điều kiện để đi theo Ngài: *"Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo"* (Mt 17, 24). Các em đã có đầy đủ điều kiện để đi theo Đức Giêsu, cuộc đời các em là những

chuỗi ngày “vác thập giá” theo Đức Giêsu lên đồi Sọ. Chắc chắn trong giấy thông hành cho cuộc sống mai sau của các em đã được ghi sẵn nơi đến: Vương Quốc Nước Trời.

Trước khi về Sài Gòn, đoàn ghé viếng Nhà Thờ Mồ để cầu xin Chúa ban cho các thành viên trong đoàn được sống đức tin cách trọn vẹn.

Tưởng cũng cần nhắc vài nét về lịch sử hình thành Nhà Thờ Mồ: Nhà thờ Mồ Tử Đạo Bà Rịa nằm cách Nhà thờ Chính Tòa khoảng 300m, trên khu đất trước đây là nghĩa trang giáo xứ. Dù chỉ là một ngôi nguyện đường khiêm tốn, không có dáng vẻ gì đặc biệt, nhưng đây chính là nơi cất giữ cả một ký ức hào hùng của cộng đoàn tín hữu Bà Rịa, nơi mà 288 tín hữu - thuộc các họ đạo Phước Dinh (Phước Lễ hiện nay), Thôm (Long Tân), Thành (Long Điền) và Đất Đỏ, thuộc Giáo phận Bà Rịa - bị thiêu chết dưới triều đại vua Tự Đức. Các vị tử đạo ở đây chưa được Giáo Hội tôn phong hiển thánh. Có rất ít tài liệu nói về các ngài, người ta chỉ biết các ngài qua các tư liệu ngắn ngủi như bà Maria Liễu, 76 tuổi, chết tại ngục Long Kiên; ông Giuse Vê, 75 tuổi, ở ngục Phước Lễ; hoặc cặp song sinh Antôn Trước – Antôn Sau chào đời trong ngục Phước Thọ (Đất Đỏ), tử đạo khi mới 3 tháng tuổi. Những cái chết hào hùng của các ngài đã vun trồng sự sống cho bao thế hệ, đang làm cho đức tin trở nên sống động trong từng người tín hữu của vùng Bà Rịa hôm qua, hôm nay và mãi mãi về sau.

Vẫn còn sớm, chúng tôi ghé thăm nhà thờ Chánh Tòa Bà Rịa để tham quan. Có thể nói rằng kiến trúc của ngôi nhà thờ này thuộc hàng đẹp nhất của các nhà thờ tại Việt Nam.

Rời nhà thờ Chánh Tòa Bà Rịa, chúng tôi lên xe trở về Sài Gòn. Chuyến đi kết thúc tốt đẹp, ai nấy đều cảm thấy niềm vui dâng trào, được nhân lên nhiều lần bởi những cảm xúc khi được trực tiếp gặp gỡ những mảnh đời bất hạnh.

Cộng đoàn LCTX TGP Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý ân nhân đã giúp đỡ để chúng tôi hoàn thành tốt đẹp chuyến đi bác ái này. Xin mượn lời Sứ Điệp Bình An mà Thiên Chúa ban cho nhân loại trong đêm Ngài giáng trần để gởi đến Quý ân nhân lời tri ân:

*Vinh danh Thiên Chúa trên trời
Bình an dưới thế cho người thiện tâm*

DIỄN ĐÀN

Hồn Quê

Inhaxiô Đăng Phúc Minh

Tình cờ tôi nghe được những giai điệu thật vui tươi do một tập ca thể hiện trong bài hát: "Tết Quê Em" của nhạc sĩ Tử Huy trên chuyến xe đò từ Cần Thơ về Rạch Giá. Bài hát đã làm cho bầu khí trên xe trở nên nhộn nhịp, ồn ào: *"Tết tết tết đến rồi! Tết tết tết tết đến rồi! Tết tết tết tết đến rồi! Tết đến trong tim mọi người!.."*

Nhưng Tết là gì? Mà kiêu bào ở hải ngoại, hàng năm có hàng trăm ngàn người đã vượt cả nửa vòng trái đất (20.000km) chẳng quản tốn phí; hàng triệu người trong nước từ học sinh, sinh viên, đến công nhân viên chức ở các thành phố lớn, có khi đã phải đi bộ hàng trăm km; đi xe hai bánh cả ngàn cây số; đặt vé xe đò, xe lửa, vé máy bay cả mấy tháng trước để có một chỗ "về quê ăn tết".

Quả thật, Tết từ bao đời đã là ngày hội lớn truyền thống, thiêng liêng, huyền diệu bất tử đã ở trong tim, trong máu, trong xương thịt của mỗi người Việt Nam. Và đặc biệt là với những người tha hương.

Ta cùng tìm hiểu một đôi nét về Tết.

Nguồn gốc Tết

Tết còn được gọi đầy đủ hơn là Tết cả, Tết ta, Tết Âm lịch, Tết truyền thống, Tết nguyên đán. Còn chữ Tết chính là chữ tiết "Thời tiết"; chữ "nguyên" là khởi đầu; chữ "đán" là buổi ban mai. Vậy, Tết nguyên đán là tiết trời bắt đầu buổi ban mai ngày đầu tiên mùa xuân của năm

mới, theo sự vận hành của trời đất, có bốn mùa trong một năm: Xuân-Hạ-Thu-Đông.

Tết đã có từ đời Tam Hoàng, Ngũ Đế bên Trung Quốc cách nay cả gần 5000 năm. Còn ở Việt Nam Tết đã có từ đời Lý, Trần, Lê cách nay cả 10 thế kỷ.

Tết Nguyên đán là ngày lễ lớn nhất trong năm, không chỉ riêng đối với người Việt, mà nó còn là ngày lễ quan trọng nhất trong năm của nhiều nước Châu Á như: Trung Quốc, Mông Cổ, Singapore, Bán đảo Triều Tiên... Tết nguyên đán, đánh dấu kết thúc một mùa đông lạnh lẽo, và khởi đầu cho một mùa xuân, với những chồi non đâm tọc cùng muôn sắc hoa rộ nở, đặc biệt ở Việt Nam là hoa đào miền Bắc, hoa mai miền Nam mang lại bao hy vọng an lành, tốt đẹp, may mắn và được mùa trong năm mới. Đó chính là mong ước của người dân, những nước thường coi nông nghiệp là nghề chính.

Trong khi đó, Tết nguyên đán không được các nước phương Tây quan tâm. Các nước phương Tây họ tổ chức mừng Tết Dương lịch thật long trọng hoành tráng. Ngược lại, người Châu Á, cũng như Việt Nam chưa chú trọng nhiều đến Tết Dương lịch. Dù ngày nay đã hội

nhập sâu, nhưng Đông vẫn là Đông, Tây vẫn là Tây.

Giao thừa, giây phút thiêng liêng

Thời khắc linh thiêng của Tết nguyên đán diễn ra trong giữa đêm ba mươi, đêm mà trời đất giao hoà, kết duyên để tiễn đưa năm cũ, và tiếp nhận năm mới. Đó chính là giây phút Giao thừa thiêng liêng huyền diệu của ngày Tết. Giây phút mà thi sĩ Hàn Mặc Tử đã thốt lên: "*Giây phút thiêng liêng đã khởi đầu*". Các gia đình theo đạo Công Giáo thường chờ đón giây phút thiêng liêng Giao thừa để đọc kinh cầu nguyện, cúi đầu cảm tạ Chúa: "*Cúi xin Đấng tạo thành trời đất, xuống cho đoàn con muôn ngàn phúc cả từ núi Sion*" (Thánh Vịnh 133, 3) và gia đình cùng cảm tạ Chúa trong Thánh lễ Giao thừa linh thiêng đó: "*Trong giờ phút Giao thừa này, chúng con hướng tâm hồn lên Chúa. Cúi xin Chúa rộng ban cho chúng con một năm dồi dào phúc lộc, và đầy lòng hăng hái làm việc lành để tôn vinh Danh Chúa*" (Ca nhập lễ đêm Giao thừa).

Tết, lễ hội truyền thống thiêng liêng của dân tộc

Tết là một lễ hội truyền thống của dân tộc, đầy tính nhân văn

cao đẹp. Đây là dịp để mọi người nhớ đến Trời đất, cảm tạ đất Trời đã ban cho một năm 365 ngày bình an, may lành, và để cầu Trời đất, ban cho một năm mới mưa thuận gió hoà, được mùa, mọi người mạnh khoẻ, gia đình hạnh phúc.

Tết còn là một dịp tốt, thuận lợi để ta tỏ lòng tôn kính thăm viếng, báo hiếu tổ tiên ông bà, cha mẹ nội ngoại, bà con chú bác cậu dì, thầy cô và thân hữu: *"Mừng một tết cha, mừng hai tết mẹ, mừng ba tết thầy"*.

Tết với Giáo hội Công Giáo.

Giáo hội Công Giáo luôn xác tín và loan báo đến muôn dân là chính Thiên Chúa mới là Vua vũ trụ muôn loài, Ngài là chủ của thời gian, là chủ vận hành của trời đất vũ trụ, là chủ cuộc sống của chúng ta và muôn loài. Vì thế, mỗi ngày trong ba ngày Tết đều mang một ý nghĩa trong đại. Mồng một Tết, nơi mỗi giáo xứ dâng lễ cầu bình an cho năm mới. Trong Thánh lễ đầu năm, nơi các nhà thờ, thường có lễ hái lộc xuân là những câu trích trong Kinh Thánh, như nhắc nhở mỗi gia đình cần sống và làm những gì trong năm mới để hợp ý Chúa; mồng hai Tết Giáo hội dâng lễ kính nhớ tổ tiên và ông bà cha mẹ, thường được tổ chức dâng lễ nơi nghĩa trang

của giáo xứ; mồng ba Tết Giáo hội dâng lễ thánh hoá công ăn việc làm, còn gọi là lễ cầu mùa nơi vùng nông thôn.

Về quê ăn tết

Về quê ăn Tết là một cụm từ không biết đã có từ bao giờ, nhưng hiện nay nó đã trở thành một câu nói cửa miệng, của mọi người mỗi dịp xuân về, Tết đến.

Về quê ăn tết là để tận hưởng, để cảm nhận đầy đủ nhất, thấm thiết nhất, đậm ấm nhất cái hương vị ngọt ngào triu mến thân thương, trữ tình đầy tính nhân văn của quê hương, nơi chôn rau cắt rốn của tổ tiên, ông cha ta từ bao đời nay, cả về tinh thần, cũng như hương vị lương thực đặc trưng của ngày Tết, dù đó chỉ là: *"Thịt mỡ dưa hành câu đối đỏ/ Cây nêu tràng pháo bánh chưng xanh"* (Câu đối Tết).

Về quê ăn tết là để sống lại những phút giây ngọt ngào thơ mộng thần tiên thân thương của tuổi thơ bên bạn bè, bên gia đình... *"Ai bảo chăn trâu là khổ/ Chăn trâu sướng lắm chứ/ ngồi mình trâu phát ngọn cờ lau/ và miệng hát nghêu ngao/ Vui thú không quên học đầu/ Năm đời non gió mát/ Cất tiếng theo tiếng lúa đang reo/ Em đánh vần thật mau... Khoai vui bếp*

nóng ngon hơn là vẫn..." (Em Bé Quê của Phạm Duy).

Về quê ăn tết, là để chia vui sẻ ngọt với gia đình sau 365 ngày xa cách, để sống lại những phút giây đoàn tụ gia đình. Điều này được diễn tả đầy cảm xúc, trữ tình ngập tràn hình ảnh thân thương qua bài thơ: Tết đoàn tụ của nhà thơ Cao Gia An:

*"Con đi cả năm Tết mới về
một bận/ Náo nức giữa lòng
giây phút đoàn viên/ Nhà mình
nghèo bao sóng gió ngả
nghiêng/ Tụi con lớn lên anh em
mỗi người một ngã/ Có những
buổi nơi quê người xứ lạ/ Con
nhớ cháy lòng mùi rơm rạ tinh
nguyên/ Nhớ khói lam chiều bên
sườn núi nghiêng nghiêng/ Nhớ
cánh đồng xa nhập nhoà bóng
Mẹ...Tạ ơn Chúa giữa bao đổi
thay, thăng trầm loạn lạc/ Vẫn
có gia đình là tổ ấm đời con"*
(Trích trong bài thơ Tết đoàn
viên của Cao Gia An).

Có lẽ, những điều nêu trên chỉ mới nói lên được một phần

trăm, phần ngàn những điều đáng nói trong ngày Tết truyền thống của dân tộc. Nhưng nó đã nói lên được phần nào những giá trị tinh thần, hồn thiêng của quê hương, hồn thiêng của miền quê, nơi có những "Bà mẹ quê", những ông bố một nắng hai sương, lưng còng gối mỏi mòn mỗi đợi con về đoàn viên trong ba ngày Tết thiêng liêng. Đó là những tinh túy vô giá của quê hương làm sao ta không nhớ không thương! đúng như nhà thơ Đỗ Trung Quân đã mô tả: "Quê hương mỗi người chỉ một/ Như chỉ một Mẹ thôi/ Quê hương nếu ai không nhớ/ Sẽ không lớn nổi thành người"

Tôi nghĩ, Tết chính là cái hồn, cái bất tử của quê hương, của dân tộc, của đất nước, mãi mãi ở trong tim mỗi người dân Việt chúng ta từ bao đời nay.

"Tết tết tết tết đến rồi!

Tết đến trong tim mọi người"

..

KÍNH BÁO

Sau số báo tháng 2/2015, TLHT LCTX nghỉ một kỳ (tháng 3/2015 sẽ không có báo). Số kế tiếp tháng 4/2015 sẽ phát hành vào ngày 27/3/2015. Mong Quý độc giả thông cảm.

Năm mới Tâm linh

TRẦM THIÊN THU

Chúa Giêsu nói: "Anh em hãy nên hoàn thiện như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện" (Mt 5:48). Đó là Ngài bảo chúng ta phải canh tân đời sống, tức là ăn năn sám hối, là đổi mới tâm linh.

Năm hết, Tết đến, ai cũng lo "đổi mới" bề ngoài, vậy cũng cần lắm đổi với mọi người về việc "canh tân" đời sống tâm linh trong năm mới. Hãy

tập thói quen canh tân đời sống tâm linh, và hãy dạy trẻ em đổi mới tâm hồn ngay từ tuổi nhỏ.

Một năm mới bắt đầu, một khởi sự mới cũng bắt đầu. Do đó, đừng chỉ đặt ra các quyết định bình thường như giảm cân, bỏ hút thuốc, bớt say xỉn, bớt lái nhái, bớt độc đoán, bớt chuyên quyền, bớt ích kỷ, cố gắng ngoan ngoãn, cố gắng học tập, cố gắng nói ít, làm nhiều,... Đừng đặt ra các mục đích quá lớn hoặc xa vời, mà hãy đặt ra các mục đích đơn giản và thiết yếu, nhất là cố gắng cải thiện mối quan hệ với Thiên Chúa. Đây là vài cách khả thi:

1. Canh tân đời sống

Cầu nguyện luôn cần thiết, vì Chúa Giêsu dạy: "*Hãy canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng say, nhưng thể xác lại yếu hèn*" (Mt 26:41). Có thể đó là việc đơn giản, cũng có thể phức tạp, nhưng không dễ thực hiện trong một sớm một chiều. Hãy cố gắng siêng năng hơn trong việc cầu nguyện hằng ngày. Nhiều người có quyết định cho năm mới nhưng lại mau thất bại, vì họ muốn nhảy vọt ngay từ bước đầu tiên. Nếu bạn đã từng không thường xuyên cầu nguyện, bây giờ muốn cầu nguyện nhiều ngay thì rất khó. Hãy bắt đầu tập bằng cách cầu nguyện mỗi buổi sáng khi vừa thức dậy, dù là bạn cầu nguyện khi bạn đang đánh răng. Hãy bắt đầu dành cho Chúa mỗi sáng 5 phút. Rồi dần dần bạn cố gắng thêm 2, 3 hoặc 5 phút nữa. Bạn sẽ mau cảm thấy thích thú tâm sự với Chúa trước khi làm bất cứ điều gì. Đừng lo phải nói gì với Ngài, cứ hướng tâm hồn lên với Ngài, bạn cứ nói

chuyện với Ngài bất cứ điều gì, hoặc có thể chỉ im lặng chiêm ngưỡng Ngài. Bạn sẽ thấy kết quả kỳ diệu lắm.

2. Đọc trọn bộ Kinh thánh

Tập cho quen đọc Lời Chúa cũng là một quyết định quan trọng trong năm mới đối với mỗi Kitô hữu. Có nhiều kế hoạch cho việc đọc Kinh Thánh để có thể đọc trọn bộ Kinh Thánh trong một năm. Hãy quyết định đọc Kinh Thánh mỗi buổi tối trước khi đi ngủ. Có thể bạn không đọc hết bộ Kinh Thánh, nhưng có thể dùng cả năm để tập trung vào các chủ đề đặc biệt hoặc các vấn đề liên quan đời sống mà bạn muốn Thiên Chúa giúp bạn cải thiện. Hãy lập một "kế hoạch" về Kinh Thánh, và quyết tâm thực hiện trong năm mới.

3. Giúp đỡ tha nhân

Qua Kinh Thánh, Thiên Chúa mời gọi chúng ta làm việc thiện. Có nhiều cách giúp đỡ người khác, nhất là giúp đỡ người nghèo: "*Người nghèo thì bên cạnh anh em lúc nào cũng có*" (Ga 12:8). Chi tiêu là việc cần thiết, nhưng đừng lãng phí. Tiết kiệm có lợi cho bản thân và gia đình, đồng thời cũng để có thể giúp người khác một cách thực tế. Hãy coi việc giúp đỡ người khác là một phần trong hoạt

động của cuộc đời bạn trên cuộc lữ hành trần gian. Đa số các giáo xứ đều có các hoạt động "ngoại khóa", hoặc bạn có thể tham gia các hoạt động từ thiện của giáo xứ, của hội đoàn, của xã hội, của trường học,... Có rất nhiều người cần sự giúp đỡ của bạn, việc giúp đỡ người khác là cách tốt để sống đức tin, sống yêu thương, làm gương sáng, và chứng tỏ mình là người có niềm tin vào Thiên Chúa.

4. Sinh hoạt giáo xứ

Đa số các giáo xứ đều có các hội đoàn hoặc nhóm sinh hoạt việc đạo đức (Dòng Ba Đa-minh, Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, Hội Con Đức Mẹ, Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm, Hội cầu nguyện, Hội các Bà mẹ Công giáo, Ca đoàn, Lễ sinh, Thiếu nhi Thánh Thể, Giáo lý viên, lớp Giáo lý, lớp Kinh Thánh,...). Hãy tham gia các sinh hoạt chung trong giáo xứ dành cho lứa tuổi của mình. Nhiều nhóm sinh hoạt gặp nhau hằng tuần hoặc hằng tháng, các cuộc họp mặt này là cách tốt để tạo sự thân thiện với nhau, tạo sự hỗ trợ lẫn nhau trong sinh hoạt hằng ngày và sinh hoạt tâm linh.

5. Khiêm nhường phục vụ

Một trong các vấn đề khó khăn đối với các Kitô hữu là chuyện phục vụ, đó là quá trình rất cần thiết: *"Ai muốn làm lớn giữa anh em, thì phải làm người phục vụ anh em. Và ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ anh em. Cũng như Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến dâng mạng sống làm giá chuộc muôn người"* (Mt 20:28). Ai cũng được người khác phục vụ, bằng cách này hoặc cách khác, trực tiếp hoặc gián tiếp, vì thế chúng ta cũng phải biết phục vụ người khác. Tuy nhiên, Chúa Giêsu dạy là phải phục vụ, nhưng phải phục vụ với tâm tình khiêm nhường: *"Khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm thì hãy nói: chúng tôi là những **đầy tớ vô dụng**, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy thôi"* (Lc 17:10).

6. Đọc sách thiêng liêng

Hãy dùng cách nào đó có lợi cho bạn, có thể là việc đọc sách thiêng liêng như đọc các sách đạo đức hoặc hạnh các thánh, miễn sao cách đó giúp bạn phát triển trên đường nhân đức. Các dòng tu thường có giờ đọc sách thiêng liêng, giáo dân ít có người có thói quen tốt lành này. Tốt nhất vẫn là đọc Kinh Thánh.

Đọc Kinh THÁNH là giao tiếp và sống thân mật với Thiên Chúa, là phần thiết yếu của mọi người trong đời sống Kitô hữu, vì Kinh Thánh là Lời Chúa, mà Lời Chúa thì chính xác đến độ "một chấm, một phẩy cũng không sai" (x. Mt 5:18). Đọc sách là thời gian tĩnh lặng, giúp tâm hồn lắng đọng, có thể thấy rõ mình hơn.

7. Thể hiện Đức Tin

Bạn đã loan truyền Phúc Âm bao nhiêu lần cho bạn bè hoặc gia đình? Truyền giáo không phải đi xa tới nơi này, nơi nọ, mà có thể là truyền giáo ngay trong gia đình, cho bạn bè, cho láng giềng, thậm chí là tái truyền giáo cho chính mình bằng cách sống thể hiện Đức Tin. Nếu có điều kiện thì làm như Thánh Phanxicô Xaviê, không thì hãy bắt chước "bông hoa nhỏ" Têrêsa Hải Đồng Giêsu. Sống đức tin là gieo hạt yêu thương, làm nầy mầm bác ái, bảo vệ công lý, tôn trọng nhân vị, nhân phẩm và nhân quyền. Cứ hiểu nhân quyền một cách đơn giản là "quyền sống của con người" để cảm thấy không "nặng nề". Cứ hành động, đừng lo đến kết quả, như Thánh Phaolô nói: *"Tôi trồng, anh Apôlô tưới, nhưng Thiên Chúa mới làm cho lớn lên. Vì thế, kẻ trồng hay người tưới*

chẳng là gì cả, nhưng Thiên Chúa, Đấng làm cho lớn lên, mới đáng kể” (1 Cr 3:6-7).

8. Hiểu và cảm thông

Trong hàng tỷ tỷ chiếc lá chẳng có hai chiếc lá giống nhau. Con người cũng vậy. Mỗi người là một cá thể với trình độ và hoàn cảnh sống khác nhau, như tục ngữ nói: *"Cha mẹ sinh con, Trời sinh tính"*. Vì thế người này cần chịu đựng người kia, cảm thông lẫn nhau, hiểu và tha thứ cho nhau. Đó là Luật Yêu Thương của Chúa: *"Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em" (Ga 13:34; Ga 15:12)*. Còn Thánh Phaolô khuyên: *"Anh em đừng mắc nợ gì ai ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người thì đã chu toàn Lễ Luật" (Rm 13:8)*. Cuộc sống nhiều khê, nhiều vấn đề phức tạp, khó tránh khỏi xung đột. Ngay cả cha mẹ và con cái cũng vẫn xung khắc, thậm chí vợ chồng là "một xương, một thịt" mà cũng vẫn bất đồng ý kiến, ngay cả trong các dòng tu cũng vẫn xảy ra tranh chấp. Vấn đề là khiêm nhường, hiểu biết và cảm thông.

9. Giúp nhau sống đạo

Nghe chừng đơn giản nhưng lại cần nhiều can đảm mới có

thể giúp người khác sống đạo đức hơn – nói chung, và siêng năng tham dự các giờ phụng vụ tại nhà thờ – nói riêng. Giúp người trong gia đình hoặc bạn bè cùng tôn giáo đã là việc khó, nhất là với người khô khan đạo hạnh. Thậm chí có những người sẽ cho là bạn "lên mặt đạo đức" hoặc "lên lớp" họ. Khó lắm, thế nên phải tế nhị và khéo léo lắm. Tuy nhiên, việc giúp người khác sống đạo đức hơn là nhiệm vụ truyền giáo chung: *"Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo" (Mc 16:15)*.

Năm mới, xin chúc mọi người năm mới hạnh phúc và thánh thiện. Việt ngữ khó diễn tả "hết ý" như Anh ngữ: HAPPY NEW YOU and HOLY NEW YOU (tạm hiểu: Chúc bạn đổi mới và thánh thiện). Thiết nghĩ đó là một cách nói và là lời chúc hay với bất kỳ ai trong dịp Tết đến, Xuân về – nhất là đối với những người mang danh Kitô hữu.

Lạy Chúa, xin dạy con đường lối Ngài, để con vững bước theo chân lý của Ngài. Xin Chúa hướng lòng con, để con biết một niềm kính tôn Danh Thánh (Tv 86:11). Amen.

Xuân Ất Mùi – 2015

Đồng cảm những mùa Xuân tha phương

Gioan Long Vân

Giáo xứ Nhân Hòa

Tôi dừng bước, hỏi em: “Tết này con có về quê?”

Em trả lời tôi, đôi mắt đượm buồn: “Dạ, không chú ạ!”

Tôi hỏi thêm một câu, cố né đôi mắt em: “Mấy năm rồi con không về quê?”

Em trả lời tôi, giọng lay lắt buồn: “Dạ, tết này nữa là bốn tết!”

Tôi tiếp tục bước đi, đôi chân dường như nặng hơn trên con đường đến nhà thờ dự lễ chiều, đôi tai văng vẳng giọng nói của em, xoáy vào tim tôi: “Dạ, tết này nữa là bốn tết!”

Em là cô gái đến mượn phòng trọ ở gần nhà tôi cách đây chưa được 2 năm. Hằng ngày em đẩy chiếc xe bánh tráng trộn qua lại nhà tôi ra bán trước cửa một trường tiểu học cho các em học sinh và khách qua đường. Biết được em là người Công giáo, tôi đã giúp em làm sổ Gia Đình Công Giáo và con em chịu Bí tích Thánh

tẩy ở Giáo xứ Nhân Hòa. Chồng em là một tín hữu tận tòng, làm nghề thợ hồ. Hai vợ chồng em dắt díu nhau từ quê nhà tỉnh Thái Bình, miền Bắc vào Sài Gòn tha phương cầu thực đến nay đã được 4 năm. Trải qua nhiều nghề, ở trọ nhiều nơi, vất vả kiếm ăn, đầu tắt mặt tối cũng chỉ sống qua ngày. Tuổi đời em xấp xỉ 30, nhưng lăn lộn trên những nẻo đường mưu sinh lắm lúc khắc nghiệt, với những tính toán cơm, áo, gạo, tiền lắm lúc rối rắm đã khiến em trông già trước tuổi.

Bản thân tôi cũng đã từng có những cái tết xa quê nên tôi hiểu được phần nào hoàn cảnh và tâm trạng của em lúc này. Có gì buồn

hơn khi xuân về mà thui thui trong căn phòng trọ. Có gì buồn hơn khi những ngày tết thiếu vắng người thân. Đã đành em có chồng, có con bên cạnh. Mùa xuân đem đến niềm vui ấm áp. Nhưng em có vui không? Khi mỗi ngày mở mắt ra phải tính toán buôn bán kiếm tiền trang trải mọi thứ chi tiêu, nào tiền trọ mỗi tháng, tiền học phí cho đứa con lớn, tiền gửi chăm sóc đứa con nhỏ, tiền thuốc men mỗi khi chồng con đau bệnh...! Em có ấm áp không? Khi nỗi nhớ nhà, nhớ cha, nhớ mẹ, nhớ chị, nhớ em bao năm dằng dặc se lạnh lòng em! Những ngày tết gia đình người ta sum họp. Ông bà, cha mẹ người ta vui vầy bên đàn con cháu, chúc nhau bao điều tốt đẹp. Còn em thì chuẩn bị bước qua bốn mùa xuân thui thui trong căn phòng trọ. Tết này nữa là bốn tết em ăn tết chỉ với chồng con. Buồn không hỡi em?

Bản thân tôi những năm ăn tết xa nhà, không người thân bên cạnh, đã từng thấm đẫm bao nỗi cô đơn xót xa, nên tôi dễ đồng cảm nỗi buồn xa xứ của em mỗi độ xuân về. Những năm ăn tết xa nhà, tôi thường thơ thẩn tìm một quán nước ven đường nhâm nhi ly cà phê hoặc chút men bia và ngồi đó gặm nhấm cơn sầu. Mỗi độ xuân về tôi chán chường, bị lụy đến nỗi quên cả Chúa, xa lánh mọi người.

*Mùa xuân thứ mấy rồi?
Ta đếm tháng năm trôi
Bằng từng vòng khói thuốc
Nhả men đắng đầu môi.*

*Mùa xuân thứ mấy rồi?
Ta, con chiêm biếng lười
Bỏ thói quen đi lễ
Chủ nhật với Chúa Trời.*

*Mùa xuân thứ mấy rồi?
Ta trốn chạy loài người
Sống như loài ốc biển
Trên hoang đảo mù khơi.*

*Mùa xuân thứ mấy rồi?
Ta an phận loài sâu
Thu mình trong lớp vỏ
Gặm nhấm mảnh tình sầu...*

(trích thơ Long Vân)

Tôi vốn dĩ có máu nghệ sỹ, thích phiêu lưu đây đó, rong chơi nhiều hơn lao động, nên chẳng trách có những năm không có tiền về quê ăn tết. Còn em quanh năm tảo tần mua bán, người chồng cật lực lao lung. Thế mà tết này nữa là bốn tết gia đình em không có tiền về quê ăn tết. Nghe mà chạnh lòng xót xa!

Tối nay tôi qua phòng trọ nơi vợ chồng con cái em trú ngụ, căn phòng chật hẹp, mù mờ. Vợ chồng em đang thăm thì chuyện trò. Đứa con lớn đang học bài, đứa nhỏ đang bò lổn ngổn. Tôi đưa cho em cuốn lịch Công giáo của Giáo khu 3 và tấm phiếu lãnh quà tết của Giáo xứ Nhân Hòa, xem như chút quà xuân nho nhỏ tôi thay mặt giáo khu và giáo xứ biếu tặng gia đình em, một gia đình di dân Công giáo đang sinh hoạt trong giáo xứ Nhân Hòa.

Nhờ ơn Chúa, tôi nay đã “dừng bước giang hồ”. Cuộc sống vật chất tuy còn chật vật, nhưng đời sống tinh thần tương đối thông dong. Tôi dành nhiều thời gian chăm lo đời sống tâm linh, hoạt động tông đồ, bác ái. Xuân đến, xuân đi, xuân lại đến. Tôi cố tranh thủ phần đời còn lại ra sức **mến Chúa – yêu người** như lời cha sở Nhân Hòa thường căn dặn giáo dân trong các bài giảng lễ.

Tôi góp phần giúp gia đình em, một gia đình di dân Công giáo, hòa nhập với cộng đoàn giáo xứ Nhân Hòa, theo như tinh thần của lá thư mục vụ Hội Đồng Giám Mục Việt Nam gửi cộng đồng dân Chúa năm 2015 mời gọi mọi người cố gắng đón tiếp anh chị em di dân, tạo điều kiện cho họ tham gia các sinh hoạt của giáo xứ... để họ được nâng đỡ và trở nên những nhân tố tích cực trong việc Phúc Âm hóa.

Hy vọng xuân này, dù thêm một cái tết xa quê, thiếu vắng người thân, em vẫn cảm nhận được chút niềm vui ấm áp từ tấm lòng đồng cảm của những người không họ hàng thân thích với em, trong đó có tôi.

CHIA BUỒN

Được tin báo trể, cụ ông **PHÊRÔ PHAN LƯỢNG**, thân phụ chị **Phan Thị Kim Liên**, Ủy viên Phát Triển **CD LCTX** hạt Tân Định, được Chúa gọi về ngày **2/12/2014**, tại **GX Phaolô 3**, hạt Tân Định, hưởng thọ **81** tuổi.

Ban chấp hành **CD LCTX TGP** Sài Gòn thành kính phân ưu cùng chị và gia đình. Xin Chúa sớm đón linh hồn cụ **Phêrô** vào **Nước Trời**.

NGƯỜI VIỆT NAM CÔNG GIÁO VỚI TẾT NGUYÊN ĐÁN

Fx Đỗ Công Minh

Tết Nguyên Đán là lễ hội lớn nhất trong các lễ hội truyền thống của Việt Nam, là điểm giao thời giữa năm cũ và năm mới, giữa một chu kỳ vận hành của đất trời, vạn vật cỏ cây. Tết nguyên Đán Việt Nam có ý nghĩa nhân văn vô cùng sâu sắc, thể hiện sự trường tồn cuộc sống, khao khát của con người về sự hài hòa Thiên - Địa - Nhân.

Tết Nguyên Đán là sự biểu hiện của mối quan hệ giữa con người với thiên nhiên trong tinh thần văn hóa nông nghiệp; với gia tộc và xóm làng trong tính cộng đồng dân tộc; với niềm tin thiêng liêng, cao cả trong đời sống tâm linh...

1. Ý nghĩa Tết Nguyên Đán

Tết Nguyên Đán (hay còn gọi là Tết Cả, Tết Ta, Tết Âm lịch, Tết Cổ truyền, Tết năm mới hay chỉ đơn giản: Tết) là dịp lễ quan trọng nhất trong văn hóa của người Việt Nam và một số các dân tộc chịu ảnh hưởng văn hóa Trung Quốc khác. Nguyên nghĩa của chữ "Tết" chính là "tiết". Hai chữ "Nguyên Đán" có gốc chữ Hán; "nguyên" có nghĩa là sự khởi đầu hay sơ khai và "đán" là buổi sáng sớm. Cho nên đọc đúng phiên âm phải là "Tiết Nguyên Đán" (Tết Nguyên Đán được người Trung Quốc ngày nay gọi là Xuân tiết, Tân niên hoặc Nông lịch tân niên).

2. Tết Nguyên Đán biểu hiện sự giao cảm giữa trời đất và con người với thần linh

Xét ở góc độ mối quan hệ giữa con người và thiên nhiên. Tết - do tiết (thời tiết) thuận theo sự vận hành của vũ trụ, biểu hiện ở sự chu chuyển lần lượt các mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông - có một ý nghĩa đặc biệt đối với một xã hội mà nền kinh tế vẫn còn dựa vào nông nghiệp làm chính.

Theo tín ngưỡng dân gian bắt nguồn từ quan niệm "Ơn trời mưa nắng phải thì", người nông dân còn cho đây là dịp để tưởng nhớ đến các vị thần linh có liên quan đến sự được, mất của mùa màng như thần Đất, thần Mưa, thần Sấm, thần Nước, thần Mặt trời...

người nông dân cũng không quên ơn những loài vật, cây cối đã giúp đỡ, nuôi sống họ, từ hạt lúa đến trâu bò, gia súc, gia cầm trong những ngày này.

Đôi với Người Việt Nam Công Giáo, Tết cũng là dịp để mỗi người, mỗi gia đình nhìn lại cuộc sống của mình, của gia đình mình một năm qua đi về phần thiêng liêng. Trước hết, Tết là những ngày tạ ơn Thiên Chúa, Người là mùa Xuân của nhân loại. Người là hiện thân của một niềm vui bất diệt mà con người sẽ đạt được hạnh phúc viên mãn trong Người. Tết còn là dịp để con người tính sổ trước mặt Chúa và tha nhân, một năm qua đi có tiến triển trên đường nhân đức, có làm được những điều gì đẹp lòng Chúa hơn những năm trước, có trở nên những người thân cận đáng yêu hơn với những anh em đồng loại của mình? Hay không thấy tiến bộ mà lại sa sút, bê bối hơn, đáng trách hơn. Từ đó biết điều chỉnh cuộc đời mình hầu "Càng lớn thêm, càng thêm khôn ngoan trước mặt Chúa và mọi người "

3. Tết Nguyên Đán là ngày đoàn viên của mọi gia đình

Người Việt Nam có tục hằng năm mỗi khi Tết đến, dù làm bất cứ nghề gì, ở bất cứ nơi đâu đều mong được trở về sum họp dưới mái ấm gia đình trong 3 ngày Tết, được khấn vái trước bàn thờ tổ tiên, thăm lại ngôi nhà thờ, ngôi mộ, giếng nước, mảnh sân nhà,... được sống lại với những kỷ niệm đầy ắp yêu thương của tuổi thơ yêu dấu. "Về quê ăn Tết", đó không phải là một khái niệm thông thường đi hay về, mà là một cuộc hành hương về với cội nguồn, nơi chôn rau cắt rốn.

Với người tín hữu, không những thăm nhuần truyền thống tốt đẹp của dân tộc. Người Việt Nam Công Giáo xum họp gia đình, con cháu chúc mừng tuổi mới Ông Bà Cha Mẹ. Các bậc Bề trên mừng tuổi con cháu. Cùng nhau đi lễ đầu năm cầu bình an trong năm mới. Mọi người qua lại chúc tuổi nhau, thăm hỏi nhau, tặng nhau những Lộc Lời Chúa và cùng trao đổi xem ý Chúa mong muốn cho mỗi người phải thực thi trong năm mới.

Tết cũng là ngày đoàn tụ với cả những người đã mất. Từ bữa cơm tối đêm 30, trước giao thừa, các gia đình đã thắp hương mời hương linh ông bà, tổ tiên và những người thân đã qua đời về ăn cơm, vui Tết với con cháu (cúng gia tiên). Trong mỗi gia đình Việt

Nam, bàn thờ gia tiên có một vị trí rất quan trọng. Bàn thờ gia tiên ngày Tết là sự thể hiện lòng tưởng nhớ, kính trọng của người Việt đối với tổ tiên, người thân đã khuất với những mâm ngũ quả được lựa chọn kỹ lưỡng; mâm cỗ với nhiều món ngon hay những món ăn quen thuộc của người đã mất.

Người Công Giáo không những không quên điều đó mà còn có thói quen ra chăm sóc, tu bổ phần mộ các người thân trong dòng tộc. Tổ chức viếng Linh cốt tại các nhà Chờ Phục Sinh (Nhà hài cốt) trước hay sau lễ giao thừa hay những ngày trong mừng. Xin lễ cầu nguyện cho tổ tiên vào những ngày cuối năm, xin Chúa cho các bậc tiên nhân được về nơi vĩnh phúc và cũng xin các Ngài cầu bầu cho con cháu trước tòa Chúa. Tham gia các ngày Lễ Minh niên của giòng tộc hay cùng nhau đi hành hương với cộng đoàn để thể hiện tình liên đới đoàn tụ đầu năm mới rồi hết tết, mỗi người lại mỗi việc.

4. Tết Nguyên Đán là ngày "làm mới"

Tết là ngày đầu tiên trong năm mới, mọi người có cơ hội ngồi ôn lại việc cũ và "làm mới" mọi việc. Việc làm mới có thể được bắt đầu về hình thức như dọn dẹp, quét vôi, sơn sửa trang trí lại nhà cửa. Sàn nhà được chùi rửa, chân nến và lư hương được đánh bóng. Bàn ghế tủ giường được lau chùi sạch sẽ.

Đúng là ngày Tết, mỗi người con Chúa có dịp để nghĩ đến người khác. Trang trí nhà cửa, chưng bông hoa kiểng, quét vôi, rửa nhà không chỉ là làm đẹp cho nhà mình, cho bản thân mình mà chính là tìm mọi cách để làm đẹp lòng Chúa, làm vui lòng người khác đến với mình. Ai cũng mong muốn gửi cho nhau những lời chúc tốt đẹp, và như thế, Tết là điều hết sức tốt đẹp được Chúa chúc phúc như lời Thánh PhaoLô "Anh em hãy vui luôn trong Chúa".

Lạy Chúa, Thời gian là của Chúa, mọi sự là của Chúa. Người là hôm qua, hôm nay và mãi mãi. Xin cho mỗi ngày trong đời chúng con đều là những ngày TẾT, để gặp ai con cũng vui tươi, gặp ai con cũng cầu chúc những lời chúc mong muốn ước nguyện tốt đẹp đến cho họ. Đó chính là con đang chuẩn bị cho ngày Tết bắt diệt trên nước Trời vậy.

(tham khảo tài liệu của HoàngTổ Nga)

Phân định Thần Khí trong đời tu

BÀI: SỐ 02

Jos. Vinc. Ngọc Biển

2. Phân định là gì? Và, phân định như thế nào?

2.1. Phân định là gì?

Trước khi nói đến phân định theo nghĩa siêu nghiệm, siêu linh..., ta nên nói qua về những phân định trong cuộc sống thường ngày của con người, để thấy được ngay trong đời sống tự nhiên, chúng ta cũng đã rất cần đến sự phân định, hầu qua đó, người thực hành sự phân định thấu cảm được những điều đang diễn ra là gì, như thế nào và phải ứng xử sao...?

- Phân định trong cuộc sống tự nhiên

Khi nói đến phân định tự nhiên, người ta có thể hiểu một cách rất đơn giản là một sự phân biệt. Khi phân biệt, người ta phải chia mọi sự cách rạch ròi.⁵ Hay trong cuốn từ điển "*American college dictionary*", định nghĩa như sau:

Phân định chính là việc: 1) "*nhận thấy bằng mắt hoặc bằng một giác quan nào khác...;* 2) "*phân biệt bằng trí tuệ, nhận ra sự khác biệt coi như tách biệt nhau; phân biệt*".⁶

Như vậy, nếu hiểu phân định trong đời sống thuần túy tự nhiên thì một người bình thường, ngang qua cuộc sống, họ có thể phân định được một số thực tại gắn với những sinh hoạt và diễn tiến ngang qua không gian và thời gian trong hiện tại hoặc viễn cảnh nơi tương lai như:

Nếu xét theo góc độ phẩm và lượng thì cần phải phân định giữa: *tốt - xấu; thành công - thất bại; thuận - nghịch; thiện - ác...;*

⁵ Xc. Ban Biên Soạn Chuyên Từ Điển, Ngọc - Xuân – Quỳnh, *Từ Điển Tiếng Việt, hạn từ "P"*, nhà xuất bản Từ Điển Bách Khoa, 2010, tr. 490.

⁶ Phạm Quốc Văn, OP. *Trên đường Emmau – một thoáng nhìn về việc đồng hành thiêng liêng*, lưu hành nội bộ, 2012, tr. 62.

Hay qua trạng thái giữa: *vui - buồn; sướng - khổ; hạnh phúc - bất an...;*

Hoặc nơi giác quan giữa: *cao - thấp; núi - biển; khô - cạn; trái - phải; trắng - đen; vàng - đỏ; xanh - tím...;*

Qua khứu giác và vị giác: *thơm - thối; mặn - nhạt; ngọt - bùi; cay - đắng...;*

Như những gì đã phân tích, thì ngang qua việc phân định tự nhiên, nó giúp cho ta thấy, cảm, thấu và biết được thực tại của những thứ cần phân định theo nghĩa đen.

Còn khi phân định theo ý nghĩa Siêu Nhiên, tất nhiên nó không chỉ dừng lại theo nghĩa thực dụng, hiện sinh, mà đôi lúc, nó vượt ra xa, hay lên trên những thực tại trần thế để biểu cảm hay hướng con người đến một điều gì đó toàn thiện hơn cái đã có..., ta gọi nó là phân định thiêng liêng.

- Phân định trong cuộc sống siêu nhiên

Khi nói đến phân định thiêng liêng, tức là một sự phân định mang tính Siêu Việt, thì thánh Phaolô chỉ ra sự cần trọng và nhắc nhở: *"Anh em đừng có rập theo đời này, nhưng hãy cải biến con người anh em bằng cách đổi mới tâm thần, hầu có thể nhận ra đâu là ý Thiên Chúa: cái gì là tốt, cái gì đẹp lòng Chúa, cái gì hoàn hảo"* (Rm 12, 2). Theo lời răn dạy của thánh nhân, chúng ta hiểu được rằng: nếu muốn để sự phân định của chúng ta được diễn ra trong sự tương hợp của Thiên Ý, tức là để Ý Chúa được nên trọn thì người phân định phải luôn luôn thoát ra khỏi những gì là trần thế và phải thay đổi cách nhìn mới, không thể theo nhãn quan và trí tưởng thuần túy của con người!

Lúc khác, thánh Phaolô lên tiếng nhắc nhở cho những ai theo ý chủ quan và phóng chiếu ý mình thay ý Chúa, ngài nói: *"Vì thế, anh em đừng hóa ra ngu xuẩn, nhưng hãy tìm hiểu đâu là ý Chúa. Chớ say sưa rượu chè, vì rượu chè đưa tới trụy lạc, nhưng hãy thấm nhuần Thần Khí"* (Ep 5, 17-18).

Như thế, để sự phân định được tốt, người thực hành sự phân định cần siêng năng đón nhận ý Chúa nơi đời sống cầu nguyện, để nhờ đó, sự Khôn Ngoan của Thiên Chúa chiếu dội vào trong tâm trí, thấm vào trái tim và toát ra qua hành động của người phân định,

đề: "... anh em sẽ sống được như Chúa đòi hỏi, và làm đẹp lòng Người về mọi phương diện, sẽ sinh hoa trái là mọi thứ việc lành, và mỗi ngày một hiểu biết Thiên Chúa hơn" (Cl 1, 10).

2.2 Phân định Thần Khí (thần khí) như thế nào?

Khi nói đến phân định Thần Khí (thần khí), cha E. Malatesta, dòng Tên đã đưa ra định nghĩa:

"Qua từ 'phân định Thần Khí (thần khí)', người ta hiểu đó là tiến trình, qua đó, chúng ta xem xét, dưới ánh sáng của đức tin và trong đó tương hợp của đức ái, bản chất của những tâm trạng thiêng liêng mà chúng ta cảm thấy nơi chính mình và được người khác cảm nhận. Mục đích của việc xem xét ấy là xác định, trong chừng mực có thể được, đâu là những tâm trạng đưa dẫn chúng ta đến với Thiên Chúa để phục vụ Người và tha nhân trong một sự toàn thiện lớn hơn, và đâu là những tâm trạng đưa đẩy chúng ta đi xa mục đích đó".⁷

Chính Đức Giêsu, Ngài cũng nhắc nhở các môn đệ khi phân định cần phải biết được nguyên nhân căn bản, vì qua đó, nó giúp cho chúng ta biết được cái "gốc" này sinh vấn đề: *"Cứ xem họ sinh hoa quả nào, thì họ biết họ là ai. Ở bụi gai, làm gì có nho mà hái? Trên cây găng, làm gì có vả mà bẻ? Nên hễ cây tốt thì sinh quả tốt, cây xấu thì sinh quả xấu. Cây tốt không thể sinh quả xấu, cũng như cây xấu không thể sinh quả tốt. Cây nào không sinh quả tốt, thì bị chặt đi và quăng vào lửa. Vậy, cứ xem họ sinh hoa quả nào, thì biết họ là ai"* (Mt 7, 16-20).

Qua bản văn Kinh Thánh trên, Đức Giêsu muốn cho các môn đệ phải tỉnh táo để không bị mắc lừa qua những lời lẽ văn hoa, chữ nghĩa, sáo rỗng, phỉnh bịp... Ngài căn dặn các ông phải cẩn trọng trước mọi vấn đề và buộc phải làm một cuộc trắc nghiệm để sự phân định không bị rơi vào tình trạng hồ đồ, nóng vội, chủ quan...

Còn theo thánh Phaolô, ngài phân biệt đâu là sự tác động của Thần Khí tốt và đâu là thần khí xấu. Theo ngài thì: Thần Khí Thiên Chúa sẽ làm tác sinh điều thiện hảo. Thần khí của ma quỷ hay của con người thì tác động và đẩy đưa người chịu ảnh hưởng đến chỗ

⁷ Xc. Ibid., tr. 66.

xấu xa, trụy lạc, tội lỗi... Thánh nhân cũng đưa ra những đặc tính của Thần Khí Thiên Chúa, cũng như những đặc điểm của thần khí ma quỷ và con người, để dễ nhận diện, hầu giúp cho việc phân định đạt được kết quả tốt, thoát ra khỏi tình trạng mất tự do hoặc bị lệ thuộc, nô lệ, vạ luật..., ngài viết: "*Nếu anh em để cho Thần Khí hướng dẫn, thì anh em không còn lệ thuộc Lễ Luật nữa. Những việc do xác thịt gây ra thì ai cũng rõ, đó là: dâm bôn, ô uế, phóng dãng, thờ quấy, phù phép, hận thù, bất hòa, ghen tương, nóng giận, tranh chấp, chia rẽ, bè phái, ganh tỵ, say sưa, chè chén, và những điều khác giống như vậy [...]. Còn hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ. Không có luật nào chống lại những điều như thế. Những ai thuộc về Đức Kitô Giêsu thì đã đóng đinh tính xác thịt vào thập giá cùng với các dục vọng và đam mê"* (Gl 5, 16-24).

Sang cuối Thập Niên XIX, khi Thánh Công Đồng Vaticanô II xuất hiện, trong Hiến Chế "*Gaudium Et Spes*", các Nghị Phụ cũng nói đến hạn từ phân định Thần Khí (thần khí) trong thời đại hôm nay, ngõ hầu mở ra một cái nhìn phong phú mang tính "*thời đại*" để hợp với thời cuộc hơn.

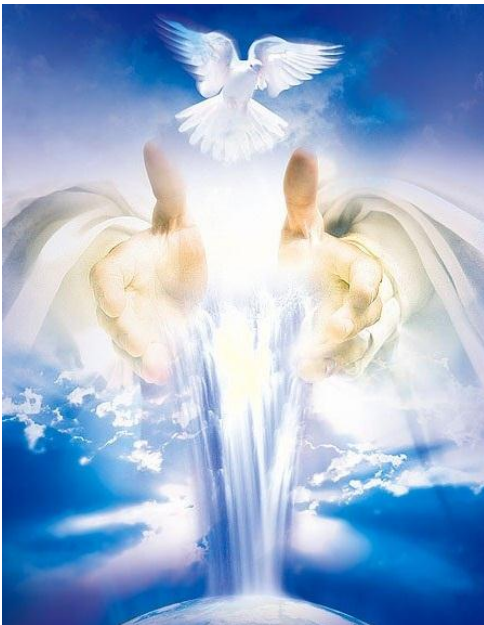
Vì thế, các Nghị Phụ đã đưa ra những nhận định và nhấn mạnh đến tính cộng đồng, tức là biết nhận ra những "*dấu chỉ thời đại*", qua việc nhạy bén, yêu mến và trung thành với việc lắng nghe tiếng Chúa trong các truyền thống, phong tục, tập quán, các nền văn hóa, cũng như các tôn giáo chân chính... của mọi dân tộc. Đàng khác, Hiến Chế còn xác nhận "*Lương Tâm*" của mỗi người cũng chính là nơi Thiên Chúa ngỏ lời cá biệt, riêng tư cách thân tình và chắc chắn nhất: "*Tiếng nói của Lương Tâm luôn luôn kêu gọi con người phải yêu mến và thi hành điều thiện cũng như tránh điều ác. Tiếng nói ấy âm vang đúng lúc trong tâm hồn của chính con người: hãy làm điều này, hãy tránh điều kia*".⁸

Như vậy, Công Đồng xác định thêm rằng: nơi những gì tồn tại và phát triển gắn liền với không gian và thời gian nhất định, mà hệ quả của chúng không nghịch với đức tin của Giáo Hội, thì hẳn đó là

⁸ Thánh Công Đồng Vaticanô II, Hiến Chế *Gaudium Et Spes*, Giáo Hoàng Học Viện Thánh Piô X, chuyển ngữ, năm 1972, số 16.

một trong những cơ hội tốt cần khám phá và như một điều kiện thuận lợi giúp góp phần đưa chúng ta đến sự phân định đúng đắn và phong phú, hầu đáp ứng được những nhu cầu, tâm lý và sở thích của con người thời đại mà không sợ xa rời đức tin Công Giáo. Nhưng ngược lại, qua đó, nó làm cho đời sống đức tin của chúng ta được dồi dào, phong phú và đa dạng. Tuy nhiên, để đạt được điều tốt lành trên, thì vai trò của "*Lương Tâm*" là điều tối quan trọng, bởi vì: qua tiếng nói "*Lương Tâm*", người ta có thể nhận ra điều xấu và tốt; điều gì nên làm và nên chọn, cũng như điều gì không nên làm và chọn thì phải loại trừ.

Như vậy, ta có thể hiểu một cách giản lược về việc phân định chính là: một hành vi nhận thức, phân biệt, phán đoán khi chính bản thân đối diện với một tình huống đặc thù, thời điểm nhất định, đối tượng cụ thể nào đó và đòi ta phải chọn lựa nên hay không nên; đón nhận hay khước từ; và, làm thế nào!

Người nắm giữ vai trò linh hướng cho cá nhân hay một nhóm người; đảm nhận trách nhiệm đồng hành cho một hoặc nhóm đối tượng cùng lý tưởng; nghề nghiệp..., thì cần phải có sự phân định rất khôn ngoan, sáng suốt để giúp cho chính bản thân và người (*nhóm người*) mà ta đang giúp vượt ra khỏi sự hỗn mang của tư tưởng hay hành vi, hầu đạt tới sự thống nhất xác hồn theo chiều hướng thuận.

Tắt một lời: muốn đạt được một sự phân định tốt, phải lấy Chúa làm trung tâm, căn cốt, tất yếu và phải ngoan ngùy theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Tác động đó được mặc định qua "*Lương Tâm*" chân chính; đồng thời cũng phải nhạy bén với các "*dấu chỉ của thời đại*".

Được vậy, mới hy vọng có những hoa trái và hệ luận tốt, để sau này tiến tới việc phân định Thần Khí (thần khí) trong đời tu một cách khôn ngoan, hợp với Thiên Ý.

(*còn tiếp*)

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

Những sai phạm và lỗi lầm gắn liền với đời sống hôn nhân

Gioakim Trương Đình Giai

(Bài cuối)

10.2. Là nạn nhân:

Khi biết được điều đó, trước tiên cần phải cho mình cái quyền để tuôn ra mọi cảm xúc dữ dội nhất của mình thể hiện (giận dữ, ghen tuông, thất vọng, buồn chán) mà không làm giảm đi cũng không thăng hoa, vì điều đó là bình thường.

Nhận ra mình bị phản bội cảm thấy đau khổ dữ dội, như một nhát dao đâm vào tim mình. Đó là một trong những chấn thương thử thách nhất. Như thể người ta bỗng dưng tháo gỡ cái băng mà tình yêu hôn nhân đã dán vào các vết thương hiện sinh của mình. Sự phản bội lộ trần và làm tái phát hết mọi nỗi đau quá khứ, các nỗi sợ hãi thầm kín bị bỏ rơi, phản bội, nỗi sợ hãi không còn được yêu nữa.

Tiếp theo cần phải cố gắng suy nghĩ một mình hay với sự giúp đỡ của một người tư vấn, nhất là đừng cho con cái, cha mẹ hai bên bạn bè hay biết; điều này thường chỉ gây đến những hậu quả tiêu cực mà thôi, không giải quyết được gì, ngoài sự an ủi ta hy vọng có được.

Đừng thảm kịch hóa đến mức nghĩ rằng hôn nhân của mình không còn ý nghĩa tồn tại. Ngoại tình là một trọng tội và gây ra một nỗi đau khổ dữ dội nhưng ta vẫn có thể tha thứ, vẫn có thể vượt qua. **Cần phải nghĩ đến con cái, đến hạnh phúc vợ chồng mà ta đã cố gắng xây dựng cho đến nay, tránh ly dị.**

Cần giải quyết vấn đề một cách tích cực thay vì tiêu cực!

Nếu bạn đời mình sa ngã, ta có thể tự hỏi tại sao. Phải chăng người ấy không tìm được ở nhà mình điều người ấy tìm thấy nơi

khác? Là người bị phản bội, dù không cảm thấy có tội, ta cũng cần nhận một phần trách nhiệm trong việc xảy ra, đừng xem mình như thể chỉ là nạn nhân, nhưng hãy khôi phục tình hình bằng cách trở nên tác nhân cho tương lai của vợ chồng mình.

Tránh những hình phạt, đặc biệt những hình phạt khắt khe, nhất là trong cách ăn nói nhục mạ, cáo tội, đay nghiến, hắt hủi nhất là khi người bạn đời của mình vốn đã có một quan hệ tình cảm mới, và chưa thực sự muốn quay về, hay không đủ ý chí quay về.

Đừng hỏi cung bạn đời của mình hay nói những lời nói dứt khoát mà ta có thể sẽ hối tiếc sau này. (“Tôi chưa bao giờ yêu anh/cô cả”, “Lẽ ra tôi đã không cưới anh/cô”, “tôi sẽ không bao giờ tha cho anh/cô” vì điều này thường chỉ dẫn đến những hậu quả trầm trọng hơn, làm cho người đó lẩn sâu hơn trong mối quan hệ bất chính, không còn đường quay về.

Nếu người bạn đời bất trung ám ảnh mang mặc cảm tội lỗi, ta phải giúp người ấy vượt qua bằng lời cầu nguyện, sự cảm thông và nếu cần nhờ sự trợ giúp của một linh mục, hay của một nhà tâm lý khôn ngoan.

Điều quan trọng cần làm là lượng giá vấn đề. Ta phải tự hỏi xem phải chăng đây là một cuộc phiêu lưu tình cảm không có ngày mai, một kiểu qua đường không có đầu tư tình cảm hay một quan hệ kéo dài và đầu tư tình cảm đàng hoàng.

Tìm những nguyên nhân sâu xa của khủng hoảng với sự trợ giúp của một nhà tư vấn hôn nhân.

Cú sốc gây ra do việc ngoại tình có thể dẫn đến việc làm sáng tỏ các nhu cầu ẩn giấu của mỗi người (cần âu yếm hơn, đối thoại hơn, một quan hệ tình dục tích cực hơn) và đưa đến một sự tái khởi đầu đời sống vợ chồng. Nhưng điều này đòi hỏi nhiều chấp nhận, cảm thông, độ lượng.

Tha thứ không bao giờ là chuyện dễ nhưng không phải là không thể làm. Nhưng ta chỉ có thể tha thứ cho người bạn đời bất trung khi ta nhận ra chính bản thân mình cũng có nhiều bất trung, yếu đuối sai sót với Chúa mà ta vẫn được Chúa thứ tha, và khi ta biết đặt mình vào vị trí của người ấy để cảm thông như thái độ của Đức Giêsu đối với người đàn bà phạm tội ngoại tình.

Tha thứ khác với lãng quên (Thiên Chúa ban cho ta trí nhớ, ta không thể quên) là bảo chứng cho một sự tái hòa nhập, nhưng rất cần thiết mặc dù không dễ trao ban. Đó là giải pháp để tránh sự bất bình và thù hận ở lại trong tổ ấm gia đình.

Nhưng người có lỗi cần phải biết mình đã mang lại một nỗi đau khổ kinh khủng cho bạn đời mình và người này cần phải có thời gian rất lâu để tái chứng tỏ sự tin tưởng trọn vẹn đối với mình. “Người ta có thể tha thứ một sự bất trung nhưng người ta sẽ không bao giờ quên nó” (Simone de Beauvoir).

Nhưng dù là tội nhân, hay là nạn nhân, trong trường hợp ngoại tình, **điều đầu tiên và quan trọng nhất mà ta cần làm là chạy đến với Thiên Chúa là nguồn tình yêu, nguồn ánh sáng và ủi an trong việc cầu nguyện, chiêm niệm Lời Chúa và lãnh nhận Bí tích hòa giải, và/hay Thánh Thể để múc lấy nguồn sức mạnh, ánh sáng và tình thương để có thể vượt qua điều mà gần như không có thể đối với con người, nhưng đối với Thiên Chúa thì không bao giờ là không thể được, để có đủ can đảm cắt đứt, đoạn tuyệt với quan hệ bất chính, để có thể tha thứ, và để có thể làm lại từ đầu.**

"Hãy đến với Tôi hết tất cả những ai vất vả, mang gánh nặng nề, Tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng" (Mt 11, 28). "Đối với con người thì không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa thì không phải thế, đối với Thiên Chúa thì mọi sự đều có thể" (Mc 10, 27).

CHIA BUỒN

Được tin cụ ông PHÊRÔ TRẦN VĂN HIỀN, thân phụ anh Giuse Trần Văn Thành, Ủy viên Phụng Tự BCH CĐ LCTX TGP, được Chúa gọi về lúc 3g00 ngày 9/1/2015, hưởng thọ 94 tuổi.

Cha Tổng linh hướng và BCH CĐ LCTX TGP thành kính phân ưu cùng anh và gia đình. Xin Chúa sớm đón linh hồn cụ Phêrô vào Nước Trời.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC**Nhận định về phong trào "Sứ điệp từ trời"****Lm Giuse Lâm Văn Sỹ, OP.**Kỳ 4**4. Những điểm sai lầm về luân lý****a) Sai lầm trong quan niệm về luân lý tính dục**

Trong sứ điệp ngày 06-04-2011, bà Maria tỏ ra dung túng cho một lối sống tự do về tính dục. Nội dung chính của sứ điệp này xoay quanh việc đứng lên án những người khác tôn giáo, tín ngưỡng hay khác về những sở thích tính dục (sexual preferences). Hẳn nhiên, cần phân biệt giữa tội lỗi và con người. Chúng ta không có quyền lên án các tội nhân, cho dù họ phạm những tội nặng nề nhất. Thế nhưng, cách diễn tả mơ hồ của sứ điệp khiến người đọc có cảm tưởng rằng cũng không nên phê phán sự sai trái của những xu hướng lệch lạc về tính dục. Điều đáng nói ở đây là cụm từ "sở thích về tính dục" được lặp đi lặp lại nhiều lần như một sự nhấn mạnh. Cách dùng cụm từ này thật đáng ngờ! Xem ra nó hàm ý rằng những xu hướng tính dục như đồng tính chẳng hạn, cũng chỉ nên coi là chuyện sở thích cá nhân chứ không phải là một sự lệch lạc về luân lý. Thế nhưng, đây lại là điều đi ngược lại với Giáo lý của Hội Thánh vốn coi các hành vi đồng tính luyến ái tự bản chất là vô trật tự, và nghịch với luật tự nhiên (xc. GLHTCG, số 2357).

b) Quan niệm sai lạc về việc áp dụng án tử hình

Bà Maria còn đưa ra một quan niệm sai lạc về việc áp dụng án tử hình khi bà lên án *theo cách cào bằng vô điều kiện* mọi hình thức giết người, chỉ trừ ra hành động tự vệ. Sứ điệp ngày 26-01-2012 có những lời như sau: "*Người không được giết người có nghĩa là người không được giết người khác. Điều này không có ý nói về sự tự vệ nhưng về bất kỳ trường hợp nào khác. Không ai được biện minh cho việc giết người - dù là phá thai, hành hình hay trợ tử. Không người nào được phép*" (sứ điệp ngày 15-07-2011 cũng có những lời tương tự).

Hẳn nhiên, Hội Thánh luôn dạy rằng phá thai, trợ tử và những hành động giết người cố ý và không có lý do chính đáng đều là

những tội ác nghiêm trọng về luân lý. Tuy nhiên, đối với án tử hình, mặc dù Hội Thánh luôn kêu gọi các chính quyền thực thi lòng khoan dung và giảm thiểu hết mức có thể việc áp dụng án tử hình, nhưng Hội Thánh vẫn luôn công nhận quyền chính đáng của các chính quyền dân sự trong việc áp dụng án tử hình cho những tội phạm hết sức nguy hiểm cho xã hội mà xét thấy không còn cách chọn lựa nào khác. Như vậy, việc áp dụng án tử hình không phải luôn luôn là hành động vô luân, nhưng là điều chính đáng trong một số hoàn cảnh nhất định. Giáo lý này thuộc về truyền thống lâu đời của Hội Thánh, từng được các vị thánh Tiến sĩ thời danh giảng dạy, và nhất là được khẳng định trong Sách Giáo lý của Hội Thánh Công Giáo như sau: “Giáo huấn truyền thống của Hội Thánh, sau khi đã xác minh đầy đủ căn tính và trách nhiệm của phạm nhân, không loại trừ việc kết án tử hình, nếu đây là con đường khả thi duy nhất để bảo vệ hữu hiệu mạng sống con người khỏi bị xâm phạm cách bất công” (số 2267).

c) Quan niệm sai lạc về ơn tha tội

Trong sứ điệp ngày 09-07-2012, bà Maria còn quảng bá một quan niệm sai lạc về ơn tha tội khi cho rằng người nào đọc kinh đọc đặc biệt (do bà chỉ dẫn) trong 7 ngày liên tục thì được ơn xá giải mọi tội lỗi. Điều này hẳn nhiên đi ngược với giáo lý của Hội Thánh vốn cho rằng ơn tha tội được ban thông thường bằng việc lãnh nhận bí tích giao hòa, hoặc trong trường hợp khẩn cấp, bằng việc ăn năn tội cách trọn, chứ không chỉ đơn thuần bằng việc đọc bất kỳ kinh đọc nào (xc. GLHTCG, số 1446; 1452).

Cũng trong sứ điệp nói trên, bà còn đề xuất một kinh đọc đặc biệt khác để xin ơn tha tội cho những người chết trong tình trạng mắc tội trọng. Điều này rõ ràng đi ngược lại với giáo lý của Hội Thánh vốn dạy rằng những ai chết trong tình trạng mắc tội trọng thì sẽ rơi vào sự hư mất đời đời. Do vậy, tất cả những sự hy sinh, công phúc, lời cầu nguyện của người sống cũng không làm thay đổi được phần số của những người đã chết ấy (xc. GLHTCG, số 1035).

5. Những điểm sai lạc về kỷ luật bí tích

Trong các sứ điệp, bà Maria còn chủ trương những điều sai lạc liên quan đến cách thức thực hành hoặc lãnh nhận các bí tích. Hẳn nhiên, Hội Thánh không có quyền thay đổi bản chất của các bí tích,

vì các bí tích là do Chúa Kitô thiết lập. Tuy nhiên, Hội Thánh, xét như là người quản lý các Bí Tích và thừa tác viên của ơn cứu độ, có thẩm quyền đưa ra những quy định về hình thức cử hành các bí tích. Những quy định này vì không đụng chạm đến bản chất của Bí tích, nên có thể được canh tân khi cần thiết để thích ứng với những hoàn cảnh mới.

Ở đây, chúng tôi muốn nói đến hai quy định cụ thể của Hội Thánh trong việc lãnh nhận các bí tích. Đó là việc cho phép tín hữu rước lễ bằng tay và luật buộc xưng các tội trọng một năm ít là một lần. Việc Hội Thánh cho phép tín hữu rước lễ bằng tay được xác định rõ ràng trong các văn kiện sau đây: Tông thư *Ecclesia de Eucharistia* của Đức thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II và Huấn thị *Redemptionis Sacramentum* của Bộ Phụng tự và Bí tích. Còn việc xưng các tội trọng một năm ít là một lần thì được xác định trong Giáo luật 1983, điều 989.

Đáng tiếc là các sứ điệp của bà Maria đã minh nhiên phủ nhận tính hợp pháp của hai quy định trên đây của Hội Thánh. Thật vậy, sứ điệp ngày 06-07-2011 nói như sau: *"Bí Tích Thánh Thể Chí Thánh phải được đón nhận trên lưỡi và không được phép đón nhận một cách ô nhơ bởi bàn tay con người. Tuy nhiên, điều này chính là những gì các tông đồ đã được thánh hiến của Ta đã và đang thực hiện. Các lễ luật này đã không được thông qua bởi Ta trong thần khí. Các tông đồ đã được thánh hiến của Ta đã bị dẫn dắt trên một con đường không phù hợp với các Giáo Huấn từ các tông đồ của Ta"*.

Còn sứ điệp ngày 09-07-2012 lại khẳng định rằng: *"Đối với những người Công Giáo, các con phải lãnh nhận bí tích Hòa Giải hai tuần một lần nếu các con muốn tiếp tục sống trong Ân sủng"*. Đây vừa là một quan niệm sai lạc về tình trạng ân sủng vì cho rằng tình trạng ân sủng không tùy thuộc vào tình trạng sạch tội trọng và lòng mến Chúa, nhưng tùy thuộc vào nhịp độ nhất định của việc thực hành bí tích. Mặt khác, nó còn chuẩn hóa một lối thực hành bí tích trái với quy định chung của Hội Thánh.

(Còn tiếp 1 kỳ)

Nguồn: Ủy ban Giáo lý Đức tin

Trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

HIỆP THÔNG CẦU NGUYÊN

Trong tháng 1/2015, Cộng đoàn LCTX TGP nhận được 674 ý xin hiệp thông:

- Tạ ơn Ba Đấng.
- Tạ ơn Lòng Chúa Thương Xót.
- Xin bình an gia đình bản thân, mừng bốn mạng Lucia, Cavl.
- Như ý nguyện xin.
- Xin ơn thánh hóa hồn xác, gia đình, bản thân, cho Anê, Antôn Nghĩa, Đaminh, Gioan, Giuse, Maria, Phanxicô, Phaolô Tài, cho 2 con và cho Antôn, Cavl.
- Xin ơn việc làm ổn định và thánh hóa công ăn việc làm được thuận lợi, như ý.
- Xin ơn chữa lành hồn xác cho các bệnh nhân nan y, cho Agnès, Anna, Antôn, Anphongso Chuẩn, Augustinô Thy, Augustino Huy, Gioan Baotixita Tài, Giuse, Giuse (Hưng, Tài, Khoa), Jean D'arc, Louis, Magarita Mai, Matta Trúc, Maria (An, Hải, Lan, Lụa, Mai, Mỹ Đức, Vinh, Trà, Trinh, Phượng, Hải, Loan, Phúc), Marilac Thiên An, Vicentê Tài, Phaolô Minh Phêrô Triệu, Phêrô Phúc, Phêrô Hiền và một người ngoại giáo.
- Xin ơn hoán cải cho Anna Phượng, Catarina, Đaminh, 3 Giuse, 2 Maria, Laurensô, Phaolô, Phanxicô và 2 Phêrô.
- Cầu cho linh hồn mới qua đời: Anna, Maria, Giuse, 2 Phanxicô và Phêrô mới qua đời
- Cầu cho linh hồn các linh mục, tu sĩ.
- Cầu cho các linh hồn ông bà, cha mẹ tổ tiên.
- Cầu cho các linh hồn mồ côi.
- Cầu cho các thai nhi.
- Cầu cho linh hồn ngoại giáo, ông bà cha mẹ ngoại giáo.
- Cầu giỗ cho linh hồn: 3 Anna, Đaminh, 2 Giuse và 2 Maria.
- Giỗ cho linh hồn nữ tu Anna Loret, Augusta Monica, Isave Theophane, một linh hồn ngoại đạo.
- Cầu cho các linh hồn linh mục tu sĩ, cách riêng cho các linh mục Đaminh, Đôminicô, Giuse Maria, Phaolô Maria, Phêrô, cho Agata, Anna, Anê, André, Agnès, Antôn, Augustinô, Cêcilia, Đaminh,

Dominicô, Êli, Êlizabeth, Giacôbê, Gioan, Gioana, Gioan Baotixita, Gioan Thánh Giao, Gioan Kim, Giuse, Giuse Anna, Hêrônimô, Heriette, Inê, Isave, Jean D'Arc, Luca, Lucia, Madalèna, Maria, Maria Gorette, Maria Julian, Matta, Matthêu, Monica Maria Phước, Martinô, Matta, Matthêu, Monica, Micae, Têrêsa, Têrêsa Maria, Tôma, Tômasô, Vital, Vicentê, Rosa, Phanxicô, Phanxico Xavie, Phaolo và Phêrô.

- Xin ơn tận hiến.
- Xin ơn bền đỗ.
- Xin ơn tín thác, Anna tín thác vào Chúa.
- Xin ơn khôn ngoan cho Têrêsa.
- Xin ơn cho 2 con trở về với Chúa, một người trở lại đạo.
- Xin cho thai nhi khoẻ mạnh, bình an, mẹ tròn con vuông.
- Xin cho Phaolô bỏ Chúa 25 năm sớm trở về với Chúa.
- Xin cho giấy tờ được thuận lợi, giấy tờ nhà được suông sẻ, thành công.
- Xin cho Antôn Nghĩa ngoan ngoãn.
- Xin cho có công ăn việc làm thuận lợi, việc làm ổn định
- Xin cho gia đình yêu thương, mẹ con đoàn tụ, con cái ngoan ngoãn.
- Xin cho bé vượt qua khó khăn.
- Xin cho bán được nhà, đất, mua được nhà, nhà cửa ổn định.
- Xin cho Giacôbê và Phêrô bỏ nghiện
- Xin cho trả được nợ, giải thoát nợ, lấy được nợ.
- Xin cho Tôma và Maria khoẻ mạnh.
- Xin cho phỏng vấn được tốt đẹp, kết quả thi được tốt đẹp.
- Xin ơn hoà giải cho linh hồn Agnès.
- Xin cho Gioan Baotixita học hành tiến bộ..
- Xin cho gia đình đoàn tụ, Têrêsa và Phaolô đoàn tụ.
- **Câu cho các ân nhân còn sống cũng như qua đời, đã giúp đỡ phát triển Cộng đoàn LCTX được hồn an xác mạnh.**

Mục lục

† Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Niềm vui của chia sẻ	02
† Sống Lời Chúa	05
† Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TĐ Thiên Chúa Giàu Lòng Xót Thương (B34)	13
† Tân Phúc âm hóa đời sống cộng đoàn (kỳ 6)	17
† Tin tức & Sinh hoạt	22
† Câu đối Xuân Ất Mùi	30
† Thực thi Lòng Thương Xót	
◆ Xoa dịu những mảnh đời bất hạnh	32
† DIỄN ĐÀN	
◆ Hồn quê	37
◆ Năm mới Tâm linh	41
◆ Đồng cảm những mùa xuân tha phương	45
◆ Người Việt Nam Công Giáo với Tết Nguyên đán	48
◆ Phân định thần khí trong đời tu (Bài 2)	51
† Giáo dục Kitô giáo	
◆ Những sai phạm và lỗi lầm (Bài cuối)	56
† Giải đáp thắc mắc	
◆ Nhận định về PT Sứ điệp từ Trời (kỳ 4)	59
† HIỆP THÔNG CẦU NGUYỆN	62

